

<<Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα: ΑΟΖ και Θαλάσσιες Ζώνες Νήσων>>

Διπλωματική Εργασία για το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Διεθνών Σπουδών με Κατεύθυνση <<Στρατηγικές Σπουδές και Διεθνής Πολιτική>>

Χαράλαμπος Τσολακίδης

Μάρτιος 2021

Επιβλέπουσα καθηγήτρια: Καλλιόπη Χαϊνογλου

Β' Εξεταστής: Ηλίας Κουσκουβέλης

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή.....	4
2. Το Δίκαιο της Θάλασσας.....	6
2.1. Γραμμές Βάσης.....	7
2.2. Αιγιαλίτιδα Ζώνη ή Χωρική Θάλασσα.....	8
2.3. Δικαίωμα Αβλαβούς Διέλευσης.....	8
2.4. Συνορεύουσα Ζώνη.....	9
2.5. Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.....	9
2.6. Η Ανοικτή Θάλασσα.....	11
2.7. Νησιά.....	11
2.8. Υφαλοκρηπίδα.....	12
2.9. Περιοχή ή Διεθνής Βυθός.....	13
2.10. Επίλυση Διαφορών.....	13
3. Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα.....	15
3.1. Το Δίκαιο της Θάλασσας στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας.....	17
3.2. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης της Κίνας.....	20
3.3. Διαφωνία με τις ΗΠΑ για τα Κυριαρχικά Δικαιώματα σε ΑΟΖ και Υφαλοκρηπίδα.....	21
3.4. Οι Νήσοι της Νότιας Σινικής Θάλασσας και οι Θαλάσσιες Ζώνες τους....	23
3.5. Ο Χάρτης των 9 Διακεκομμένων Γραμμών.....	23
3.6. Η Στρατηγική της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα.....	24
Χάρτης 9 Διακεκομμένων Γραμμών.....	29
4. Το Δίκαιο της Θάλασσας στο Βιετνάμ.....	30
4.1. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης με την Κίνα.....	32

4.2. Συμπεράσματα.....	37
5. Το Δίκαιο της Θάλασσας της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων.....	39
5.1. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης με την Κίνα.....	40
5.2 Το Δικαστήριο για τη Νότια Σινική Θάλασσα – Δημοκρατία των Φιλιππίνων Εναντίον Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.....	43
6. Τα Υπόλοιπα Κράτη της Νοτιοανατολικής Ασίας.....	46
6.1. Η Μαλαισία.....	46
6.2. Το Σουλτανάτο του Μπρουνέι.....	47
6.3. Η Ταϊβάν.....	48
6.4. Η Ινδονησία.....	48
7. Η Ένωση των Νοτιοανατολικών Κρατών της Ασίας (ASEAN).....	50
7.1. Η Διακήρυξη Συμπεριφοράς των Μερών στη Νότια Σινική Θάλασσα...51	
8. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης της Νότιας Σινικής Θάλασσας.....	54
8.1. Το Πρόγραμμα Ελευθερίας της Ναυσιπλοΐας των ΗΠΑ (FONOPS)....59	
9. Συμπεράσματα.....	62
Βιβλιογραφία.....	64

1. Εισαγωγή

Θέμα της εργασίας είναι τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα, οι ΑΟΖ και οι θαλάσσιες ζώνες νήσων. Αρχικά στο δεύτερο κεφάλαιο θα παρουσιαστεί συνοπτικά η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και βασικές έννοιες που περιλαμβάνονται σε αυτήν με σκοπό να κατανοηθούν καλύτερα τα ζητήματα που θα παρουσιαστούν στα παρακάτω κεφάλαια. Οι έννοιες αυτές είναι οι γραμμές βάσης, η αιγιαλίτιδα ζώνη, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη, η υφαλοκρηπίδα, το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης, η ανοικτή θάλασσα, ο βυθός και τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες που δικαιούνται. Στη συνέχεια ανά κεφάλαιο θα παρουσιαστούν τα κράτη που εμπλέκονται στα ζητήματα της Νότια Σινικής Θάλασσας και οι διεκδικήσεις τους. Τα κράτη αυτά είναι η Κίνα, το Βιετνάμ, οι Φιλιππίνες, η Μαλαισία, το Σουλτανάτο του Μπρουνέι, η Ταϊβάν, η Ινδονησία και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Ιδιαίτερη βαρύτητα θα δοθεί στην Κίνα, Βιετνάμ, στις Φιλιππίνες και στις ΗΠΑ που θα παρουσιαστούν σε ξεχωριστά κεφάλαια καθώς έχουν τις περισσότερες διεκδικήσεις όσον αφορά τα νησιά και τις θαλάσσιες ζώνες στη Νότια Σινική Θάλασσα και η διένεξη μεταξύ τους είναι ιδιαίτερα έντονη.

Πιο συγκεκριμένα η Κίνα θα αναλυθεί στο τρίτο κεφάλαιο. Σε αυτό θα παρουσιαστεί το δίκαιο της θάλασσας της Κίνας, η ερμηνεία που δίνει στη Σύμβαση, τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες που διεκδικεί καθώς και τα μέσα που χρησιμοποιεί στη Νότια Σινική Θάλασσα για να ισχυροποιήσει τη θέση της και να αποκτήσει τις διεκδικήσεις της. Τα μέσα αυτά τις περισσότερες φορές παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο, τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και τον Χάρτη του ΟΗΕ. Στο τέταρτο κεφάλαιο θα γίνει αναφορά στο δίκαιο θάλασσας στο Βιετνάμ, στις διεκδικήσεις και στα ζητήματα που εμπλέκεται στη Νότια Σινική Θάλασσα και ειδικότερα στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης μεταξύ του Βιετνάμ και τις Κίνας και στα νησιά που διεκδικούν. Η διένεξη μεταξύ των δύο κρατών είναι έντονη και το Βιετνάμ έχει καταγγείλει πολλές φορές τις ενέργειες της Κίνας στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Οι επιστολές των δύο κρατών στον ΟΗΕ θα παρουσιαστούν συνοπτικά για να κατανοηθούν καλύτερα τα ζητήματα μεταξύ Κίνας και Βιετνάμ. Στο πέμπτο κεφάλαιο θα εστιάσει στις Φιλιππίνες στις διεκδικήσεις της και στη διαμάχη με την Κίνα. Στην αρχή θα γίνει περιληπτική αναφορά στο δίκαιο θάλασσας στις Φιλιππίνες

και στη συνέχεια θα εστιάσουμε στο δικαστήριο που διεξήχθη μεταξύ των Φιλιππίνων και της Κίνας ύστερα από διεθνή διαιτησία που ξεκίνησαν μονομερώς οι Φιλιππίνες με σκοπό να σταματήσει η Κίνα τις παράνομες ενέργειες στη Νότια Σινική Θάλασσα και να εγκαταλείψει της παράνομες διεκδικήσεις στα νησιά και στις θαλάσσιες ζώνες τους. Στο έκτο κεφάλαιο θα παρουσιαστούν περιληπτικά οι διεκδικήσεις και ο ρόλος της Μαλαισίας, της Ταϊβάν, του Μπρουνέι και της Ινδονησίας στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα καθώς δεν έχουν έρθει μονομερώς σε ιδιαίτερη αντιπαράθεση με τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής. Στο έβδομο κεφάλαιο θα μελετηθεί ο ρόλος της Ένωσης των Κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN) εναντίον της Κίνας για τα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Κράτη μέλη της ASEAN είναι όλα τα κράτη που προαναφέρθηκαν και μέσω της Ένωσης επιχειρούν να αντιμετωπίσουν πολυμερώς την Κίνα, να λήξουν τα ζητήματα, να διατηρηθεί η ειρήνη και η ασφάλεια της περιοχής και να δημιουργεί ένα δεσμευτικό πλαίσιο κανόνων συμπεριφοράς στη Νότια Σινική Θάλασσα. Τέλος στο όγδοο κεφάλαιο θα παρουσιαστούν τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης που υπάρχουν μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα. Οι ΗΠΑ μπορεί να μην ανήκουν στην περιοχή και να μην έχουν διεκδικήσεις σε νησιά και θαλάσσιες ζώνες στην περιοχή, ενδιαφέρονται όμως για τα οικονομικά και στρατηγικά συμφέροντά τους στη Νότια Σινική Θάλασσα. Για να εξασφαλιστούν τα συμφέροντά της πρέπει να έχει έντονη παρουσία στη θάλασσα της περιοχής. Αυτό είναι ιδιαίτερα δύσκολο καθώς η Κίνα θέλει να ελέγχει όλα τα νησιά στη Νότια Σινική Θάλασσα και τις θαλάσσιες ζώνες αυτών και να ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτήν εμποδίζοντας το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας σε τρίτα κράτη συμπεριλαμβανομένων και των ΗΠΑ, παραβιάζοντας τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας.

2. Το Δίκαιο της Θάλασσας

Σκοπός του κεφαλαίου αυτού είναι να παρουσιαστούν οι βασικές έννοιες, όπως αναφέρονται στο Δίκαιο της Θάλασσας, ώστε να κατανοηθούν τα ζητήματα που θα αναλυθούν στα παρακάτω κεφάλαια σχετικά με τις διενέξεις που υπάρχουν γύρω από αυτό στη Νότια Σινική Θάλασσα.

Αρχικά όμως ας αναφέρουμε μερικά ιστορικά στοιχεία σχετικά με την ιστορική εξέλιξη του Δικαίου της Θάλασσας. Η θεσμοθέτησή του κατέστη αναγκαία καθώς η κυριαρχία της θάλασσας υπήρξε ύψιστης σημασίας για τα κράτη από τα αρχαία χρόνια. Ο λόγος είναι η πολύ μεγάλη αξία της θάλασσας και του βυθού της τόσο σε στρατηγικό επίπεδο, όσο και σε οικονομικό λόγω των αλιευμάτων της και του ορυκτού της πλούτου. Άλλωστε για το λόγο αυτό έχουν υπάρξει πολλές συγκρούσεις για τη διεκδίκηση του πλούτου αυτού σε πολλές περιοχές της γης ακόμη και σήμερα.

Οι πρώτες ενέργειες για την κωδικοποίηση του δικαίου θαλάσσης έγιναν από την Κοινωνία των Εθνών. Η πρώτη ήταν η Συνδιάσκεψη της Βαρκελώνης το 1921 από την οποία προέκυψαν δύο συμβάσεις. Η μία προέβλεπε την ελευθερία διαμετακόμισης και η άλλη το καθεστώς των ναυτικών διόδων διεθνούς ενδιαφέροντος. Η δεύτερη ενέργεια αφορούσε τη σύμβαση για το καθεστώς των λιμανιών που συζητήθηκε στη συνδιάσκεψη της Γενεύης το 1923. Η τελευταία ενέργεια πραγματοποιήθηκε στο Συνέδριο της Χάγης το 1930 στο οποίο έγινε για πρώτη φορά αναφορά στα όρια της αιγιαλίτιδας ζώνης που αρχικά προβλεπόταν να είναι στα 3 ναυτικά μίλια από τις ακτές των κρατών. Το συνέδριο αυτό απαρτιζόταν από 40 κράτη. Οι ενέργειες της Κοινωνίας των Εθνών δεν κατάφεραν να δώσουν λύση στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης που απασχολούν όλα τα κράτη και ιδιαίτερα τα παράκτια.

Οι θάλασσες άρχισαν να απασχολούν ιδιαίτερα τα κράτη μετά το 1945 με τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο ΟΗΕ θέσπισε ειδική επιτροπή σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας στις 21 Νοεμβρίου του 1947 με κύρια αρμοδιότητα την κωδικοποίηση του Δικαίου της Θάλασσας. Αρχικά κύριο μέλημα της επιτροπής υπήρξε η αρχή της ελευθερίας της ανοικτής θάλασσας αλλά κατέστη αναγκαίο να περιληφθούν στο δίκαιο και η αιγιαλίτιδα ζώνη, η αλιεία, η υφαλοκρηπίδα και περιβαλλοντολογικά ζητήματα όπως η προστασία των βιολογικών πηγών της ανοικτής θάλασσας. Η πρωτοβουλία του ΟΗΕ οδήγησε στην συνδιάσκεψη του Οργανισμού των Ηνωμένων

Εθνών για το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας στη Γενεύη στις 24 Φεβρουαρίου του 1958. Από τη διάσκεψη προέκυψαν 4 συμβάσεις που αφορούσαν την ανοικτή θάλασσα, την αιγιαλίτιδα ζώνη, την υφαλοκρηπίδα και την αλιεία και την διατήρηση των βιολογικών πηγών της ανοικτής θάλασσας. Οι συμβάσεις υπογράφηκαν από 86 κράτη. Στη διάσκεψη της Γενεύης σημαντικά θέματα που συζητήθηκαν ήταν η μόλυνση των ωκεανών και η επίλυση διαφορών μεταξύ κρατών.

Στη Γενεύη πραγματοποιήθηκε εκ νέου διάσκεψη το 1960 κυρίως για τα ζητήματα της αλιείας και της αιγιαλίτιδας ζώνης που δεν επιλύθηκαν από την προηγούμενη διάσκεψη. Το Διεθνές Δίκαιο της θάλασσας θα λάβει την τελική του μορφή μετά την τρίτη διάσκεψη του ΟΗΕ για το Δίκαιο της θάλασσας που πραγματοποιήθηκε το Δεκέμβριο του 1973 στην Νέα Υόρκη. Από την τρίτη διάσκεψη προέκυψε η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας που υπεγράφη στο Μοντέγκο Μπέυ της Τζαμάικα στις 10 Δεκεμβρίου του 1982 και βρήκε σύμφωνα 130 κράτη. Το μόνο ζήτημα που δεν είχε λυθεί ήταν η εκμετάλλευση του βυθού πέρα από την εθνική δικαιοδοσία. Η λύση σε αυτό δόθηκε από την Συμφωνία της Νέας Υόρκης. Έτσι λοιπόν η τελική μορφή του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας απαρτίζεται από τη Σύμβαση του 1982 αποτελούμενη από το προοίμιο, τα 320 άρθρα και τα 9 παραρτήματα και τη Συμφωνία της Νέας Υόρκης του 1994 αποτελούμενη από 10 άρθρα και το παράρτημα¹.

2.1. Γραμμές Βάσης

Το Δίκαιο της Θάλασσας προσφέρει έναν κώδικα με σκοπό να επιλυθούν τα μείζονα ζητήματα στις θάλασσες. Το πιο βασικό είναι η οριοθέτηση των θαλασσών και τα δικαιώματα των κρατών σε αυτές. Αρχικά λοιπόν ορίζεται η γραμμή βάσης που αποτελεί το σημείο μηδέν για τον ορισμό των θαλάσσιων ζωνών ενός κράτους, όπως για παράδειγμα η αιγιαλίτιδα ζώνη. Δύο τρόποι προβλέπονται για την χάραξη της γραμμής βάσης, η μέθοδος της φυσικής γραμμής και η μέθοδος των ευθειών γραμμών². Κάθε κράτος έχει το δικαίωμα να χαράζει την γραμμή βάσης με την μέθοδο που επιθυμεί, όμως έχει την υποχρέωση να δημοσιεύει την απόφασή της στον ΟΗΕ και να είναι διακριτές στους ναυτικούς χάρτες. Η θαλάσσια περιοχή που

¹ Το Δίκαιο της Θάλασσας (Δ. Μυλωνόπουλος) 2012 σελ. 47 - 60

² Άρθρο 5 και 6 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982) https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

προκύπτει ανάμεσα στην γραμμή βάσης και τις ακτές ενός κράτους καθώς και τα λιμάνια και οι κόλποι του, αποτελούν τα εσωτερικά ύδατα και σε αυτά εφαρμοστέο είναι στο δίκαιο του κράτους αυτού.

2.2. Αιγιαλίτιδα Ζώνη ή Χωρική Θάλασσα

Ορίζεται επίσης και η χωρική θάλασσα ή αιγιαλίτιδα ζώνη στην οποία το παράκτιο κράτος έχει απόλυτη δικαιοδοσία σε αυτήν. Στο άρθρο 3 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας προβλέπεται ότι τα παράκτια κράτη έχουν δικαίωμα να χαράζουν αιγιαλίτιδα ζώνη ως 12 ναυτικά μίλια με αφετηρία την γραμμή βάσης που έχει οριστεί. Η κυριαρχία που αποκτά ένα κράτος στην ανοικτή θάλασσα βάση της αιγιαλίτιδας ζώνης έχει ισχύ και στον εναέριο χώρο πάνω από αυτήν, στον βυθό της και στο υπέδαφος της. Τέλος, στο Δίκαιο της θάλασσας υπάρχει πρόβλεψη για τη δικαιοδοσία εμπορικών και πολεμικών πλοίων με ξένη σημαία και σε ποιες περιπτώσεις δικαιούται το παράκτιο κράτος να ασκήσει ποινική ή αστική δίωξη στα πλοία αυτά³.

2.3. Δικαίωμα Αβλαβούς Διέλευσης

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι και το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης που περιορίζει ως έναν βαθμό την απόλυτη κυριαρχία των παράκτιων κρατών στη χωρική τους θάλασσα. Σύμφωνα με το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης πλοία με ξένη σημαία έχουν το δικαίωμα να πλέουν στην αιγιαλίτιδα ζώνη παράκτιου κράτους με βασική προϋπόθεση η διέλευση αυτή να είναι συνεχής και ταχεία. Επιπλέον η διέλευση πρέπει να είναι αβλαβής, δηλαδή να μην απειλεί την ασφάλεια του παράκτιου κράτους και την ειρήνη γενικότερα. Ένα ζήτημα που απασχολεί εξαιτίας του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης είναι αν αυτό αφορά και τα πολεμικά πλοία με ξένη σημαία καθώς δεν προβλέπεται κάτι συγκεκριμένο για αυτά στο Δίκαιο της Θάλασσας. Οι απόψεις γύρω από το ζήτημα αυτό είναι τρεις. Η πρώτη υποστηρίζει ο τα πολεμικά πλοία δεν έχουν δικαίωμα να εισέρχονται στα χωρικά ύδατα παράκτιου κράτους, η δεύτερη ότι έχουν το δικαίωμα αυτό αφού πρώτα ενημερωθεί το παράκτιο κράτος και η τρίτη και επικρατέστερη πως επιτρέπεται η διέλευση στα πολεμικά

---

³ Άρθρο 3 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

πλοία χωρία ενημέρωση του παράκτιου κράτους με προϋπόθεση να σέβεται απόλυτα την αβλαβή διέλευση όπως αυτή ορίζεται στο δίκαιο⁴.

2.4. Συνορεύουσα Ζώνη

Αμέσως μετά την αιγιαλίτιδα ζώνη ακολουθεί η συνορεύουσα ζώνη που ορίζεται στο άρθρο 33 της Διεθνούς Σύμβασης και εκτείνεται μέχρι 24 ναυτικά μίλια, το διπλάσιο δηλαδή από την αιγιαλίτιδα ζώνη. Στην συνορεύουσα ζώνη το παράκτιο κράτος χάνει την απόλυτη κυριαρχία που απολαμβάνει στα χωρικά του ύδατα. Τα δικαιώματα του παράκτιου κράτους περιορίζονται σε μεταναστευτικής, δημοσιονομικής, υγειονομικής και τελωνειακής φύσεως. Διαθέτουν και το δικαίωμα να ασκούν δίωξη σε περίπτωση παραβίασης των νόμων όσον αφορά τα παραπάνω θέματα⁵.

2.5. Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη

Από τα πλέον σημαντικότερα ζητήματα που επιλύονται από το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας είναι η Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ). Οι ΑΟΖ που διεκδικούν τα κράτη αποτελούν αφορμή πολλών συγκρούσεων ακόμη και σήμερα, όπως και στην περίπτωση που θα αναλύσουμε παρακάτω σχετικά με την Νότια Σινική Θάλασσα. Το άρθρο 55 της Διεθνούς Σύμβασης αφορά την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, θαλάσσια περιοχή έξω από τα όρια της αιγιαλίτιδας ζώνης. Η ΑΟΖ μπορεί να έχει μέγιστη έκταση 200 ναυτικών μιλίων από τη γραμμή βάσης. Η οριοθέτηση των ΑΟΖ γίνεται με την υπογραφή συμφωνίας ανάμεσα στα κράτη όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 του καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου. Η συμφωνίες που αφορούν την οριοθέτηση πρέπει να γνωστοποιούνται στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και να είναι εμφανής στους ναυτικούς χάρτες. Στις ΑΟΖ το νομικό καθεστώς είναι ιδιαίτερο καθώς το παράκτιο κράτος έχει μεν κυριαρχικά δικαιώματα

---

⁴ Μέρος 3 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

⁵ Άρθρο 33 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

στην περιοχή αυτή αλλά έχουν και ορισμένα δικαιώματα και τρίτα κράτη. Ανάμεσα στα δικαιώματα του παράκτιου κράτους στο οποίο ανήκει η ΑΟΖ συγκαταλέγεται η έρευνα και η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους της ΑΟΖ με σκοπό φυσικά την οικονομική εκμετάλλευση αυτών. Έχει δικαίωμα επίσης, να προστατεύει τους πόρους της περιοχής. Το παράκτιο κράτος δύναται να δημιουργήσει και τεχνητά νησιά και άλλα κτίσματα με σκοπό την διευκόλυνση της άσκησης των παραπάνω δικαιωμάτων του και να μεριμνά για την ασφάλεια τους. Η δημιουργία τέτοιων κτισμάτων πρέπει να δημοσιοποιείται και σε περίπτωση που παύσει να τα χρησιμοποιεί πρέπει να φροντίζει για την απεγκατάστασή τους. Διάφορα ζητήματα εγείρονται γύρω από τα τεχνητά νησιά όμως αξίζει να διευκρινιστεί ότι το νομικό καθεστώς των νήσων δεν έχει εφαρμογή στην περίπτωση αυτών.

Ανάμεσα στα δικαιώματα τρίτων κρατών αναγνωρίζεται η ελεύθερη ναυσιπλοΐα, η τοποθέτηση αγωγών και γενικότερα όλα όσα ισχύουν και στην ανοικτή θάλασσα εφόσον δεν προσβάλλονται τα κυριαρχικά δικαιώματα του παράκτιου κράτους. Ακόμη και τα περικλειστά κράτη έχουν το δικαίωμα να κάνουν χρήση των θαλασσών αυτών που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή ανάλογα φυσικά με τις οικονομικές συνθήκες και των υπολοίπων κρατών της περιοχής. Το παράκτιο κράτος έχει το δικαίωμα να προστατεύει τους ζωντανούς πόρους της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης που μπορεί να απειλούνται για παράδειγμα από την υπεραλιεία ή από την μόλυνση του περιβάλλοντος. Είναι ζήτημα αρκετά περίπλοκο για το πιο μπορεί να είναι το επιτρεπτό όριο και ποια η κατάλληλη εποχή για την εκμετάλλευση των ζώντων πόρων και για το λόγο αυτό είναι χρήσιμη και απαραίτητη η βοήθεια των διάφορων διεθνών οργανισμών που ασχολούνται αποκλειστικά και επιστημονικά με το πρόβλημα αυτό⁶.

---

⁶ Μέρος 5 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

2.6. Η Ανοικτή Θάλασσα

Ακόμη ένα μεγάλο κεφάλαιο στο Δίκαιο της Θάλασσας που αναφέραμε και παραπάνω, αποτελεί το ζήτημα της Ανοικτής Θάλασσας. Αυτή ορίζεται ως η θάλασσα που δεν ανήκει στα εσωτερικά ύδατα, την αιγιαλίτιδα ζώνη και την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη των παράκτιων κρατών και τα κράτη αυτά δεν έχουν καμία κυριαρχία στα νερά αυτά. Αντίθετα όλα τα κράτη είτε είναι παράκτια είτε είναι περικλειστα έχουν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται την Ανοικτή Θάλασσα και τον εναέριο χώρο της. Πέντε δικαιώματα αναγνωρίζονται σε όλα τα κράτη όσον αφορά την Ανοικτή Θάλασσα. Πρώτον, επιτρέπεται η εγκατάσταση υποβρύχιων αγωγών. Δεύτερον, αναγνωρίζεται το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας με υποχρέωση τα κράτη αυτά να έχουν υψωμένη την σημαία του κράτους προέλευσής τους. Τρίτον, τα κράτη δύνανται να τοποθετούν τεχνητά νησιά σύμφωνα πάντα με τις διατάξεις του Δικαίου της Θάλασσας. Τέταρτον, τα κράτη έχουν το δικαίωμα στην ελεύθερη αλιεία, δεσμεύονται όμως με τη συμμόρφωση του δικαίου και των οδηγιών των επιστημόνων που ανήκουν στους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς με την προστασία των ζώντων πόρων της Ανοικτής Θάλασσας με σκοπό την διατήρησή τους. Τέλος, επιτρέπεται η πτήση αεροσκαφών πάνω από την περιοχή αυτή. Τα πλοία υπόκεινται στην δικαιοδοσία της σημαίας που φέρουν και το κράτος σημαίας έχει την υποχρέωση να χορηγεί τα απαραίτητα έγγραφα στα πλοία αυτά⁷.

2.7. Νησιά

Στο άρθρο 121 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας ορίζεται η νήσος που αποτελεί μία έκταση ξηράς περιβαλλόμενη από θάλασσα. Απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα των παράκτιων κρατών, δηλαδή διαθέτει εσωτερικά ύδατα, αιγιαλίτιδα ζώνη, Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και υφαλοκρηπίδα. Οι βράχοι εξαιρούνται από τη διάταξη αυτή αλλά δεν υπάρχει ακριβής ορισμός σχετικά με ποια περιοχή αποτελεί βράχο⁸.

---

⁷ Μέρος 7 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

⁸ Άρθρο 121 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

2.8. Υφαλοκρηπίδα

Η υφαλοκρηπίδα ορίζεται στο άρθρο 76 της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας του 1982 και επιτρέπει ουσιαστικά στα κράτη να εκμεταλλεύονται το βυθό και το υπέδαφος της θάλασσας πέρα από την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη τους. Αποτελεί το βυθό και το υπέδαφος πέρα από την αιγιαλίτιδα ζώνη μέχρι το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου ή σε μία μέχρι τα 200 ναυτικά μίλια όταν το εξωτερικό όριο του υφαλοπλαισίου δεν υπερβαίνει την απόσταση αυτή. Το υφαλοπλάισιο εκτείνεται πέρα από το χερσαίο έδαφος του παράκτιου κράτους και περιλαμβάνει το βυθό και το υπέδαφος της περιοχής αυτής. Το μέγιστο όριο του εξωτερικού ορίου του υφαλοπλαισίου είναι τα 350 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσεις. Στην περίπτωση που υπάρχει οριοθέτηση πέρα από τα 200 ναυτικά μίλια πρέπει να γνωστοποιείται στην αρμόδια επιτροπή του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών αλλά να παραδίδει τις πληροφορίες αυτές και στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ. Το παράκτιο κράτος έχει το δικαίωμα να εξερευνά και να εκμεταλλεύεται τους φυσικούς πόρους που βρίσκονται στην υφαλοκρηπίδα του. Αυτοί ορίζονται στο άρθρο 77 παράγραφος 4 της Σύμβασης ως τα ορυκτά και άλλοι μη ζώντες οργανισμοί του βυθού και του υπεδάφους καθώς και ζωντανό οργανισμοί που βρίσκονται στο βυθό και στο υπέδαφος της υφαλοκρηπίδας. Σεβόμενα τις διατάξεις του Δικαίου της Θάλασσας τα παράκτια κράτη δύνανται να εγκαθιστούν και τεχνητά νησιά για τη διευκόλυνση των ερευνών τους. Ωστόσο, με εξαίρεση το βυθό και το υπέδαφος της υφαλοκρηπίδας, όλα τα κράτη έχουν δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τη θαλάσσια περιοχή όπως ακριβώς επιτρέπεται και στην Ανοικτή Θάλασσα.

Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας πραγματοποιείται με συμφωνία που υπογράφεται ανάμεσα στα ενδιαφερόμενα μέρη όπως ορίζεται στο άρθρο 38 του καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου ή στους αρμόδιου θεσμούς για την επίλυση διαφορών σε περίπτωση που τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν. Η όποια συμφωνία πρέπει να δημοσιεύεται και η οριοθέτηση να είναι εμφανής στους ναυτικούς χάρτες. Τέλος μέσα από τη Σύμβαση προκύπτει η ίδρυση επιτροπής για υφαλοκρηπίδες που ξεπερνούν τα όρια των 200 ναυτικών μιλίων⁹.

---

⁹ Μέρος 6 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

2.9. Περιοχή ή Διεθνή Βυθός

Το άρθρο 136 της Σύμβασης ορίζει την Περιοχή ή Διεθνή Βυθό που αποτελεί την περιοχή του βυθού πέρα από την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα των παράκτιων κρατών. Οι πόροι του Διεθνή Βυθού αποτελούν κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας. Τα κράτη δεν έχουν το δικαίωμα να ασκήσουν κυριαρχικά δικαιώματα στην Περιοχή. Απόλυτη δικαιοδοσία στην Περιοχή ασκεί η Διεθνής Αρχή των Θαλάσσιων Βυθών. Η Αρχή συστάθηκε με το άρθρο 156 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας και οι αρμοδιότητες της αφορούν οργάνωση και τον έλεγχο των δραστηριοτήτων στο Διεθνή Βυθό. Τα κράτη μέρη οφείλουν να συνεργάζονται και μοιράζονται πληροφορίες με την Αρχή σχετικά με τις έρευνες που διεξάγουν στην Περιοχή. Η Αρχή αποτελείται από τη Συνέλευση, το Συμβούλιο και τη Γραμματεία. Κύρια όργανα του Συμβουλίου είναι η επιτροπή οικονομικού προγραμματισμού και η νομική και τεχνική επιτροπή¹⁰.

2.10. Επίλυση Διαφορών

Η επίλυση των διαφορών σε ζητήματα που αφορούν τις θαλάσσιες περιοχές προβλέπεται στο άρθρο 279 της Σύμβασης. Στο άρθρο τονίζεται η υποχρέωση των κρατών να συμμορφώνονται με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του Χάρτη του ΟΗΕ για επίλυση των διαφορών μεταξύ κρατών με ειρηνικό τρόπο. Επιπλέον, το άρθρο 33 παράγραφος 1 του Χάρτη ορίζει ότι διαφορά μεταξύ κρατών που δεν δύναται να επιλυθεί και διαρκεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, πρέπει να επιχειρείται να επιλυθεί μέσω της συνδιαλλαγής, των διαπραγματεύσεων, των διεθνών δικαστηρίων ή της διαιτησίας. Στο άρθρο 287 της Σύμβασης ως αρμόδια όργανα για την επίλυση διαφορών ορίζονται το Διεθνές Δικαστήριο του ΟΗΕ στη Χάγη, το Διεθνές Δικαστήριο για το Δίκαιο της Θάλασσας στο Αμβούργο, το Διαιτητικό Δικαστήριο που ιδρύεται μέσα από το Παράρτημα VII της Σύμβασης και το Ειδικό Διαιτητικό Δικαστήριο που προβλέπεται στο Παράρτημα VIII της Σύμβασης.

---

¹⁰ Άρθρα 136 και 156 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

Αρχικά ωστόσο στο άρθρο 284 της Σύμβασης συνιστάται στα μέρη που διαφωνούν να επιλέξουν τη μέθοδο της συνδιαλλαγής. Με τη μέθοδο αυτή το ένα μέρος καλεί σε διαπραγματεύσεις τα υπόλοιπα μέρη με σκοπό την εύρεση λύσης. Απαραίτητα είναι η αποδοχή της πρόσκλησης για να ξεκινήσει η διαδικασία. Σε περίπτωση εκκίνησης των διαδικασιών κάθε μέρος ορίζει 4 συνδιαλλακτές και ορίζεται μία επιτροπή 5 συνδιαλλακτών από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών¹¹.

---

¹¹ Παράρτημα 5, 6, 7 και 8 Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf

3. Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα

Η διένεξη στην Νότια Σινική Θάλασσα ανάμεσα στην Κίνα, το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες, την Μαλαισία, την Ταϊβάν και το Μπρουνέι είναι από τις πιο έντονες και μακροχρόνιες όσον αφορά το Δίκαιο της Θάλασσας. Τα ζητήματα της διένεξης αυτής αφορούν την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη που διεκδικούν τα παραπάνω κράτη καθώς και δύο νησιά ιδιαίτερα σημαντικά για τον έλεγχο της περιοχής. Αυτά είναι τα νησιά Paracel και τα νησιά Spratly. Ιδιαίτερα σημαντική για οικονομικούς, πολιτικούς και στρατιωτικούς λόγους είναι η περιοχή και για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και εμπλέκεται άμεσα στην περιοχή αυτή.

Ο λόγος που ο έλεγχος της περιοχής αυτής είναι σημαντικός για τα κράτη που την περικλείουν και ειδικά για την Κίνα που φιλοδοξεί να ισχυροποιήσει τη θέση της στο διεθνές σύστημα είναι αρχικά οικονομικοί. Η Νότια Σινική Θάλασσα και ειδικότερα τα δύο συμπλέγματα νησιών που αναφέρθηκαν παραπάνω διαθέτουν βυθούς από τους πλουσιότερους σε ορυκτά. Επιπλέον αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους εμπορικούς δρόμους παγκοσμίως. Πιο συγκεκριμένα το 2016 υπολογίζεται ότι μεταφέρθηκαν εμπορεύματα αξίας 3.37 τρις δολαρίων και το 2017 μετακινήθηκε από την περιοχή αυτή το 40% του παγκόσμιου εμπορίου υγρού φυσικού αερίου. Γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι τα κοινωνικά οφέλη που θα αποκτήσει το κράτος από τον έλεγχο των θαλάσσιων ζωνών και νήσων της Νότιας Σινικής Θάλασσας είναι τεράστια.

Η διένεξη αυτή έχει ξεκινήσει από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, εντατικοποιήθηκε ωστόσο τη δεκαετία 1970 και ειδικά ανάμεσα στην Κίνα, το Βιετνάμ και τις Φιλιππίνες. Διατηρείται σε υψηλά επίπεδα μέχρι και σήμερα αν και παρουσιάζει μικρή ύφεση τα τελευταία δύο χρόνια. Η ύφεση αυτή έρχεται σε σύγκρουση με τις κινήσεις της Κίνας που έχει αυξήσει σε μεγάλο βαθμό τη στρατιωτική της παρουσία στην περιοχή και έχει εγκαταστήσει πολλά τεχνητά νησιά και άλλες εγκαταστάσεις στα αμφισβητούμενα νερά αναγκάζοντας τα υπόλοιπα κράτη να υποχωρήσουν. Επίσης, η Κίνα ξεκαθαρίζει ότι τρίτα κράτη δεν έχουν δικαίωμα να έχουν στρατιωτική παρουσία στα νερά και να πραγματοποιούν αναγνωριστικές πτήσεις στον εναέριο χώρο στο εύρος που εκτείνεται η ΑΟΖ της παρότι η αξίωση αυτή αντιτίθεται του Δικαίου της Θάλασσας. Οι ΗΠΑ είναι αντίθετες φυσικά με την αξίωση αυτή.

Οι διεκδικήσεις της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα και οι αμφισβητήσεις διαφόρων άρθρων της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας δημιουργούν ανησυχία σε ολόκληρο τον διεθνή κόσμο και ειδικά στις Ηνωμένες Πολιτείες που διατηρούν συμφέροντα στην περιοχή και έχουν προκαλέσει ήδη ζήτημα σχετικά με ΑΟΖ και τις θαλάσσιες ζώνες νήσων. Όπως αναφέρθηκε σε παραπάνω κεφάλαιο τα νησιά απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα με το ηπειρωτικό έδαφος των παράκτιων κρατών. Διαθέτουν δηλαδή εσωτερικά ύδατα, χωρική θάλασσα, αποκλειστική οικονομική ζώνη και υφαλοκρηπίδα. Αν λοιπόν αποκτήσει τον έλεγχο των νησιών αυτών η Κίνα θα αποκτήσει τον έλεγχο σχεδόν ολόκληρης της περιοχής. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να πλήξει σημαντικά τα συμφέροντα των γύρω παράκτιων κρατών και των ΗΠΑ. Η εξέλιξη αυτή μπορεί να επηρεάσει σημαντικά και το Δίκαιο της Θάλασσας και πιο συγκεκριμένα τα δικαιώματα τρίτων κρατών στις ΑΟΖ των παράκτιων κρατών. Για τους παραπάνω λόγους οι ΗΠΑ έχουν αυξήσει τις στρατιωτικές τους δραστηριότητες και την ναυτική τους παρουσία και έχουν διεξάγει από το 2018 μέχρι και σήμερα 6 επιχειρήσεις ελεύθερης ναυσιπλοΐας (FONOPs) ώστε να διασφαλιστεί ελεύθερη πρόσβαση στην περιοχή αυτή καθώς και σε αντίστοιχες περιοχές¹².

Παρακάτω θα αναλυθούν περαιτέρω οι διεκδικήσεις και τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα ανάμεσα στην Κίνα, το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες, την Μαλαισία, την Ταϊβάν, το Μπρουνέι, την Ινδονησία και τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

---

¹² <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea>

3.1. Το Δίκαιο της Θάλασσας στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας είναι από τα πρώτα κράτη που υπέγραψαν την Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας στις 10 Δεκεμβρίου του 1982 και τέθηκε σε ισχύ το 1996. Από την υπογραφή της Σύμβασης μέχρι την εφαρμογή της μεσολαβεί στις 25 Φεβρουαρίου του 1992 η ψήφιση του Δικαίου για τα Χωρικά Ύδατα και την Συνορεύουσα Ζώνη της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας από το Κογκρέσο. Σε αυτό περιλαμβάνονται 17 άρθρα. Στο άρθρο 1 αναφέρεται ο σκοπός της δημιουργίας που είναι η κήρυξη του δικαιώματος της Κίνας να ασκεί κυριαρχία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και να έχει τον έλεγχο της συνορεύουσας ζώνης που τι ανήκει, ώστε να προασπίζει την ασφάλεια και τα συμφέροντα της στις ζώνες αυτές. Στο άρθρο 3 η Κίνα κατοχυρώνει το δικαίωμα που τις ανήκει με βάση το Δίκαιο της Θάλασσας για καθορισμό αιγιαλίτιδας ζώνης σε απόσταση 12 ναυτικών μιλίων από τη γραμμή βάσης. Το άρθρο συμπληρώνει ότι η χάραξη της γραμμής βάσης έγινε με την μέθοδο τη ευθείας γραμμής. Το άρθρο 4 προβλέπει το πλάτος της συνορεύουσας ζώνης που καθορίζεται στα 12 ναυτικά μίλια πέρα από τα χωρικά ύδατα. Άρα τα εξωτερικά όρια της συνορεύουσας ζώνης βρίσκεται σε απόσταση 24 ναυτικών μιλίων από τη γραμμή βάσης. Στο άρθρο 5 αναγράφεται το δικαίωμα της Κίνας να ασκεί απόλυτη κυριαρχία στα χωρικά της ύδατα, στον εναέριο χώρο πάνω από αυτά καθώς και στον βυθό και το υπέδαφος αυτών. Το άρθρο 6 αναγνωρίζει το δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης σε μη στρατιωτικά πλοία με ξένη στην αιγιαλίτιδα ζώνη της Κίνας. Τα πολεμικά πλοία πρέπει να αιτούν άδεια από το κράτος της Κίνας για να εισέλθουν στα χωρικά της ύδατα. Ωστόσο, όπως αναφέραμε σε παραπάνω κεφάλαιο ενώ δεν ξεκαθαρίζεται στη Σύμβαση αν τα πολεμικά πλοία απολαμβάνουν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης, έχει επικρατήσει εθιμικά η άποψη ότι το διαθέτουν εφόσον τηρούν το Δίκαιο της Θάλασσας και το Διεθνές Δίκαιο.

Τα πλοία που βρίσκονται στα χωρικά ύδατα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας πρέπει να συμμορφώνονται απόλυτα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους, το οποίο σε περίπτωση παράβασης μπορεί να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την καταστολή του και σε περίπτωση εγκλημάτων δικαιοδοσία έχουν οι δικαστικές αρχές της Κίνας σύμφωνα με το άρθρο 8. Επιπλέον, βάση του άρθρου 10 οι αρμόδιες αρχές τη Κίνας μπορούν να απομακρύνουν πολεμικά πλοία με ξένη σημαία και γενικά ξένα πλοία που δεν βρίσκονται στην χωρική της θάλασσα για εμπορικούς σκοπούς. Για να την πραγματοποίηση επιστημονικών ερευνών πρέπει πάντα να ζητείται η άδεια του

κινεζικού κράτους σύμφωνα με το άρθρο 11. Στο άρθρο 12 αναφέρεται ότι ξένα αεροσκάφη δεν έχουν δικαίωμα να πραγματοποιούν πτήσεις στον εναέριο χώρο των χωρικών υδάτων της Κίνας εκτός και αν έχει υπάρξει αντίστοιχη συμφωνία. Στο άρθρο 13 αναγράφεται δικαίωμα της Κίνας να αποτρέπει ή να ασκεί κυρώσεις σε περίπτωση οικονομικών, τελωνειακών και άλλων παραβιάσεων εντός της συνορεύουσας ζώνης της¹³.

Στη συνέχεια όπως προβλέπεται στη Σύμβαση κάθε κράτος μέρος της έχει την υποχρέωση να καταθέσει τη χάραξη των θαλάσσιων ζωνών του στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ για να δημοσιευτούν. Τις συντεταγμένες για την γραμμή βάσης, την αιγιαλίτιδα ζώνη και την συνορεύουσα ζώνη της, η Κίνα παρέδωσε στον ΟΗΕ στις 15 Μαΐου του 1996 και δημοσιεύτηκαν στις 5 Ιουλίου του 1996 από τον Γενικό Γραμματέα¹⁴.

Στις 26 Ιουνίου του 1998 η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ψηφίζει νόμο σχετικά με την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και Υφαλοκρηπίδα της που περιλαμβάνει 16 άρθρα. Έχει ως στόχο να προστατεύσει τα κυριαρχικά δικαιώματα και τη δικαιοδοσία τη Κίνας στην ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα της και να προασπίσει τα συμφέροντα και τα δικαιώματα της στις θαλάσσιες ζώνες της σύμφωνα με το άρθρο 1. Στο άρθρο 2 καθορίζεται η ΑΟΖ της Κίνας στα 200 ναυτικά μίλια από τη γραμμή βάσης και πως σε περίπτωση που υπάρχουν διενέξεις με άλλα κράτη τότε αυτές θα επιλυθούν σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο ή με την υπογραφή συμφωνιών με τα κράτη αυτά. Η Κίνας θα διατηρεί σύμφωνα με άρθρο 3 το δικαίωμα να εξερευνά τις ζώνες της και να εκμεταλλεύεται τους φυσικούς πόρους στα ύδατα το βυθό και το υπέδαφος της περιοχής και έχει απόλυτη δικαιοδοσία στην οικονομική εκμετάλλευση των παραπάνω. Επίσης, δύναται να τοποθετεί τεχνητά νησιά και άλλες εγκαταστάσεις την αποκλειστική οικονομική ζώνη της. Με το άρθρο 4 κατοχυρώνονται τα κυριαρχικά δικαιώματα που αναγράφονται στο άρθρο 3 και στην υφαλοκρηπίδα, δηλαδή η οικονομική της εκμετάλλευση, εξερεύνηση και τοποθέτηση διαφόρων εγκαταστάσεων.

---

¹³ [Law on the Territorial Sea and the Contiguous Zone of 25 February 1992](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1992_Law.pdf)
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1992_Law.pdf

¹⁴ [M.Z.N. 7. 1996. LOS of 5 July 1996](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn7.pdf): Deposit of lists of geographical coordinates as contained in the Declaration on the Baselines of the Territorial Sea of the People's Republic of China of 15 May 1996
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn7.pdf ΚΑΙ [Declaration of the Government of the People's Republic of China on the baselines of the territorial sea, 15 May 1996](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1996_Declaration.pdf)
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1996_Declaration.pdf

Κράτη, οργανισμοί και φυσικά πρόσωπα υποχρεούνται από το άρθρο 5 να αιτούνται άδεια από το κράτος της Κίνας για να αλιεύουν εντός της ΑΟΖ της και οφείλουν να σέβονται του νόμους της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Το ίδιο ισχύει και για έρευνες και άλλες οικονομικές δραστηριότητες στα νερά, το βυθό και το υπέδαφος της ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας της Κίνας σύμφωνα με το άρθρο 7. Το άρθρο 8 αναφέρει πως το κράτος της Κίνας θα έχει το αποκλειστικό δικαίωμα στο να εγκαθιστά και να ελέγχει τεχνητά νησιά και άλλες εγκαταστάσεις στην ΑΟΖ και στην υφαλοκρηπίδα της και δύναται στην δημιουργία ζωνών ασφαλείας γύρω από αυτά. Αναγνωρίζεται με το άρθρο 11 το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας και των πτήσεων στην περιοχή της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας του κράτους της Κίνας καθώς και η τοποθέτηση αγωγών και καλωδίων από τρίτα κράτη ύστερα από συνεννόηση με τη ίδια. Ωστόσο, όπως θα αναλύσουμε παρακάτω η Κίνα δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας σε πολεμικά πλοία με ξένη σημαία, ισχυρισμός αντίθετος με το διεθνές δίκαιο που αποτελεί από τα μείζονα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα και πεδίο σύγκρουσης της Κίνας με τις ΗΠΑ¹⁵.

Τα κράτη που έχουν υφαλοκρηπίδα που ξεπερνά τα 200 ναυτικά μίλια έχουν την υποχρέωση να την γνωστοποιούν στον ΟΗΕ και να είναι εμφανής στους ναυτικούς χάρτες. Η Κίνα λοιπόν βάση του άρθρου 76 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας αναφέρει στην αρμόδια επιτροπή του ΟΗΕ ότι διαθέτει υφαλοκρηπίδα που υπερβαίνει τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσεις και απόσταση που αποτελεί τα εξωτερικά όρια της ΑΟΖ της και που δεν υπερβαίνει τα 350 ναυτικά μίλια. Παρόλα αυτά η Κίνας προσπαθεί να με τεχνητά μέσα και προσθέτοντας άμμο γύρω από τα νησιά να αυξήσει την ηπειρωτική τους έκταση και να επεκτείνει την υφαλοκρηπίδα της αιτιολογώντας τον έλεγχο μεγαλύτερης έκτασης στη Νότια Σινική Θάλασσα, ενέργεια που αντιτίθεται του Δικαίου της Θάλασσας¹⁶.

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας ενώ διεκδικεί ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα στην Νότια Σινική Θάλασσα που καλύπτει σχεδόν ολόκληρη την έκτασή της, έχει υπογράψει

---

¹⁵ [Exclusive Economic Zone and Continental Shelf Act of 26 June 1998 and Order by the Chairman of the People's Republic of China No. 6](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/chn_1998_eez_act.pdf) https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/chn_1998_eez_act.pdf

¹⁶ [Preliminary information indicative of the outer limits of the continental shelf beyond 200 nautical miles](https://www.un.org/depts/los/clcs_new/commission_preliminary.htm) in accordance with SPLOS/183 https://www.un.org/depts/los/clcs_new/commission_preliminary.htm

συμφωνία για οριοθέτηση χωρικής θάλασσας, αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και υφαλοκρηπίδας, όπως προβλέπεται στη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας μόνο με το Βιετνάμ για τον κόλπο Μπακ Μπο. Η υπογραφή της συμφωνίας πραγματοποιήθηκε στις 25 Δεκεμβρίου του 2000 και τέθηκε σε ισχύ στις 30 Ιουνίου του 2004. Ημερομηνία εγγραφής στα Ηνωμένα Έθνη είναι η 12^η Οκτωβρίου του 2005¹⁷. Όπως, θα δούμε αναλυτικότερα σε παρακάτω κεφάλαιο το Βιετνάμ και οι Φιλιππίνες έχουν στείλει επιστολές στον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ καταγγέλλοντας την για παραβίαση της ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας τους καθώς και για άλλες παράνομες ενέργειες στις θαλάσσιες ζώνες και στα νησιά τους. Επίσης, αναφέρουν στις επιστολές ότι οι διεκδικήσεις της Κίνας δεν συμφωνούν με το Δίκαιο της Θάλασσας. Ωστόσο, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας στις επιστολές απαντήσεις της προς τον Γενικό Γραμματέα τονίζει πως έχει ιστορικά και νομικά δικαιώματα στις ΑΟΖ και στις θαλάσσιες ζώνες νήσων που αναφέρονται και σε πολλές περιπτώσεις αρνείται τις καταγγελίες και επισημαίνει πως είναι υπερβολικές και δεν έχουν καμία νομική βάση.

3.2. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης της Κίνας

Η Κίνα εμπλέκεται σε όλα τα ζητήματα που αφορούν τις Θαλάσσιες ζώνες στην Νότια Σινική Θάλασσα. Επιπλέον είναι το κράτος με τις περισσότερες καταπατήσεις του Διεθνούς Δικαίου και διεκδικεί και ασκεί δικαιώματα στα ύδατα αυτά που δεν προβλέπονται στη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας από την οποία δεσμεύεται και έχει υπογράψει. Οι διενέξεις που εμπλέκεται η Κίνα στην περιοχή της Νότιας Σινικής Θάλασσας είναι πρώτον για τα νησιά Paracel μεταξύ αυτής και του Βιετνάμ. Τα νησιά αυτά ελέγχονται από την Κίνα. Δεύτερον εμπλέκονται σε διαμάχη για τα νησιά Spratly που διεκδικούνται εξ' ολοκλήρου από την Κίνα, την Ταϊβάν και το Βιετνάμ και μέρος αυτών από τις Φιλιππίνες, την Μαλαισία και το Μπρουνέι. Δικαιώματα στις νήσους ασκούν όλα τα παραπάνω κράτη εξαιρουμένου του Μπρουνέι. Τρίτον, βρίσκεται σε διένεξη με την Ταϊβάν και τις Φιλιππίνες για τον ύφαλο Scarborough, ο οποίος ανήκει από το 2012 στην Κίνα. Τέλος βρίσκεται σε σύγκρουση με τις ΗΠΑ καθώς οι διεκδικήσεις της στην περιοχή και παρερμηνείες του Δικαίου της Θάλασσας προσβάλλουν άμεσα τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην

---

¹⁷ Agreement between the People's Republic of China and the Socialist Republic of Viet Nam on the delimitation of the territorial seas, the exclusive economic zones and continental shelves in Beibu Bay/Bac Bo Gulf (List of Geographical Coordinates of Points), 25 December 2000 (entry into force: 30 June 2004; registration #: 41860; registration date: 12 October 2005; [link to UNTS](#)) (see also [Law of the Sea Bulletin](#) No. 56, p. 137)

Νότια Σινική Θάλασσα και έμμεσα άρθρα της Σύμβασης σχετικά με την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη και τις θαλάσσιες ζώνες νήσων. Η επίσημη θέση της Κίνας όπως προκύπτει από επίσημα έγγραφα που έχει καταθέσει στον ΟΗΕ αλλά και τις πρακτικές τις που θα αναλύσουμε παρακάτω, είναι αυτή της καμπύλης των 9 διακεκομμένων γραμμών. Σύμφωνα με την καμπύλη αυτή διεκδικεί σχεδόν ολόκληρη τη Νότια Σινική Θάλασσα υποστηρίζοντας ότι ιστορικά τα νερά αυτά και τα νησιά που βρίσκονται σε αυτά είτε ανήκαν είτε χρησιμοποιούνταν από Κινέζους ψαράδες από τα αρχαία χρόνια. Για το λόγο αυτό η Κίνα καθώς δεν έπαψε ποτέ να έχει παρουσία στην περιοχή εξακολουθεί να διατηρεί δικαιώματα στην περιοχή αυτή. Η Κίνα υποστήριξε ξανά τις διεκδικήσεις της επισήμως το 2014 σε έκθεση της κυβέρνησης της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας που δημοσίευσε για να δηλώσει ότι η Διεθνής Διαιτησία που ξεκίνησε από τις Φιλιππίνες δεν έχει δικαιοδοσία για τα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Σε αυτήν αναφέρει ότι για περισσότερα από 2000 χρόνια ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα στην θαλάσσια περιοχή και είναι αυτή που έχει ονοματίσει τα νησιά που βρίσκονται σε αυτήν και ήταν τα πρώτο κράτος που εξερεύνησε και εκμεταλλεύτηκε τη Νότια Σινική Θάλασσα. Η κατάληψη μερών από της περιοχής από την Ιαπωνία έγινε με χρήση βίας και είναι παράνομη. Ωστόσο, από την ίδρυση της Λαϊκής Δημοκρατίας το 1949 η θέση της Κίνας είναι ξεκάθαρη και αποτυπώνεται στον χάρτη των διακεκομμένων γραμμών¹⁸

3.3. Διαφωνία με τις ΗΠΑ για τα Κυριαρχικά Δικαιώματα σε ΑΟΖ και Υφαλοκρηπίδα

Αρχικά, ένα ζήτημα που έχει δημιουργηθεί στην Νότια Σινική Θάλασσα από την Κίνα και έρχεται σε διαφωνία κυρίως με τις ΗΠΑ είναι τα κυριαρχικά δικαιώματα που διαθέτει στην ΑΟΖ της. Στη Σύμβαση προβλέπεται ότι τα παράκτια κράτη μπορούν να ασκούν κυριαρχικά δικαιώματα όσον αφορά οικονομικές δραστηριότητες στα ύδατα, στο βυθό και στο υπέδαφος της καθορισμένη ζώνης¹⁹. Ωστόσο, η Κίνα ισχυρίζεται ότι έχει το δικαίωμα να ρυθμίζει και άλλες δραστηριότητες τρίτων

---

¹⁸ Position Paper of the Government of the People's Republic of China on the Matter of Jurisdiction in the South China Sea Arbitration Initiated by the Republic of the Philippines 2014/12/07
https://www.fmprc.gov.cn/nanhai/eng/snhwtlcwj_1/t1368895.htm

¹⁹ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress
<https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 7 και 8

κρατών εντός της ΑΟΖ της, όπως για παράδειγμα στρατιωτικές δραστηριότητες, δικαιοδοσία που παρέχεται στα κράτη από τη Σύμβαση μόνο στο εσωτερικό των χωρικών υδάτων των παράκτιων κρατών. Η παραπάνω αξίωση της Κίνας σχετικά με τα κυριαρχικά δικαιώματα που μπορεί να ασκεί στην ΑΟΖ της εγκυμονεί τον κίνδυνο να μπορέσει σε βάθος χρόνου να καταφέρει να κατοχυρώσει το δικαίωμα αυτό και να μειώσει σε μεγάλο βαθμό την επιρροή των γύρω κρατών και των ΗΠΑ στην περιοχή. Επιπλέον, αν οι παραπάνω διενέξεις λήξουν υπέρ της Κίνας η περιοχή στη Νότια Σινική Θάλασσα που θα δύναται να ασκεί σχεδόν απόλυτη κυριαρχία θα είναι πολύ μεγαλύτερη καθώς τα νησιά διαθέτουν όλες της θαλάσσιες ζώνες και των παράκτιων κρατών.

Ο ισχυρισμός της Κίνας για τα κυριαρχικά δικαιώματα που διαθέτει στην ΑΟΖ της και οι περιορισμοί που θεωρεί ότι διαθέτουν τρίτα κράτη όσον αφορά την ελεύθερη ναυσιπλοΐα τόσο στην Νότια όσο και στην Ανατολική Σινική Θάλασσα υπερασπίζεται και έμπρακτα από υψηλόβαθμα στελέχη της Κινεζικής κυβέρνησης. Πιο συγκεκριμένα στις 12 Αυγούστου του 2012 ο Κινέζος πρέσβης στην Φιλιππίνες ανακοίνωσε μέσω δελτίου τα τύπου ότι η Κίνα σέβεται απόλυτα το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας τρίτων κρατών στην περιοχή. Ωστόσο, το δικαίωμα αυτό σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας δεν εκτείνεται και σε πολεμικά πλοία και αεροσκάφη στις θαλάσσιες ζώνες, ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδες που βρίσκονται υπό την κυριαρχία της Κίνας. Υπονοείται δε στο συγκεκριμένο δελτίο τύπου ότι τα άλλα κράτη είναι εκείνα που παραβιάζουν το Δίκαιο της Θάλασσας. Με την αιτιολογία αυτή έχουν αποτραπεί και στρατιωτικά πλοία άλλων κρατών αλλά και των ΗΠΑ που έπλεαν νόμιμα στη Νότια Σινική Θάλασσα από το πολεμικό ναυτικό της Κίνας. Δελτία τύπου και δηλώσεις Κινέζων αξιωματικών γίνονται μέχρι και σήμερα. Μέσα σε αυτές υποστηρίζεται ότι η Δημοκρατία του Λαού της Κίνας δεν αρνήθηκε ποτέ και σε κανένα κράτος το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας. Αντίθετα, κάθε χρόνο εισέρχονται στα νερά της Νότιας Σινικής Θάλασσας πάνω από 100.000 εμπορικά πλοία χωρίς να αντιμετωπίζουν κανένα απολύτως πρόβλημα. Τονίζουν ωστόσο ότι το δικαίωμα αυτό δεν αφορά πολεμικά πλοία και ότι η Κίνα σέβεται και εφαρμόζει το Διεθνές Δίκαιο. Τα άλλα κράτη της περιοχής είναι αυτά που το καταπατούν. Τέλος, κατηγορούν τις ΗΠΑ ότι δημιουργούν σύγχυση εσκεμμένα όσον αφορά το συγκεκριμένο ζήτημα και είναι ένας τρόπος για να παραβιάζουν τα χωρικά

της ύδατα και να έχουν μόνιμη στρατιωτική παρουσία στην περιοχή και να δημιουργούν προβλήματα²⁰.

Καταληκτικά, με βάση το Διεθνές Δίκαιο αλλά και τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας που παρουσιάστηκε σε παραπάνω κεφάλαιο τα κυριαρχικά δικαιώματα που επιμένει πως έχει η Κίνας στην περιοχή δεν συμφωνούν με κανένα άρθρο. Αρχικά, οι θαλάσσιες ζώνες στις οποίες αναφέρεται η Κίνα είναι αμφισβητούμενες και πολλές από αυτές δεν τις έχουν κατοχυρωθεί νομικά. Επίσης, ακόμα και στη δική της ΑΟΖ και τις θαλάσσιες ζώνες των νησιών της, Το Δίκαιο της Θάλασσας περιορίζει τα κυριαρχικά δικαιώματα των παράκτιων κρατών στην αιγιαλίτιδα ζώνη τους. Τα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών αυτών περιορίζονται μόνο στην οικονομική εκμετάλλευση των ΑΟΖ και της υφαλοκρηπίδας.

3.4. Οι Νήσοι της Νότιας Σινική Θάλασσας και οι Θαλάσσιες Ζώνες τους

Η Κίνα στηρίζει τον ισχυρισμό της ότι τα νησιά Paracel, Spratly και ο ύφαλος Scarborough της ανήκουν αρχικά για ιστορικούς λόγους. Υποστηρίζει ότι ο έλεγχος των περιοχών αυτών βρισκόταν στην Κίνα από τα πολύ παλιά χρόνια. Ωστόσο, η αξίωση αυτή δεν στηρίζεται από τις έρευνες και την σχετική βιβλιογραφία για την περιοχή. Τα δικαιώματα που διεκδικεί στην περιοχή και οι θαλάσσιες ζώνες που ισχυρίζεται ότι ανήκουν στην Δημοκρατία των Πολιτών της Κίνας δεν στηρίζονται σε καμία περίπτωση από τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας καθώς και από καμία ιστορική πηγή. Ωστόσο, η Κίνα προσπαθεί να εξασφαλίσει τον έλεγχο που επιθυμεί στην περιοχή ακόμη και με παράνομα μέσα. Επιπλέον τα νησιά Paracel και Spratly ήταν αποικίες της Γαλλίας τις οποίες διοικούσε εκ μέρους του Βιετνάμ. Στη Διακήρυξη του Κάιρο δεν έγινε καμία αναφορά για τις παραπάνω νήσους και η Γαλλία μέχρι σήμερα δεν έχει τοποθετηθεί στο ζήτημα ούτε έχει αποποιηθεί τα δικαιώματα της στις νήσους αυτές με αποτέλεσμα να δημιουργεί περαιτέρω σύγχυση στο θέμα²¹

---

²⁰ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδες 77 – 80.

²¹ [An Analysis of the South China Sea Dispute: Focusing on the Assessment of the Impact of Possible Solutions on the Economies of the Region](https://academicworks.cuny.edu/cc_etds_theses/344/). https://academicworks.cuny.edu/cc_etds_theses/344/ σελ. 54

3.5. Ο Χάρτης των 9 Διακεκομμένων Γραμμών

Με σκοπό να αιτιολογήσει ότι οι ζώνες αυτές ανήκουν στην Κίνα το 2009 προχώρησε σε δημοσιοποίηση στον ΟΗΕ του λεγόμενου των 9 διακεκομμένων γραμμών η δημιουργία του οποίου χρονολογείται τουλάχιστον από τα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Ο χάρτης αυτός απεικονίζει 9 διακεκομμένες γραμμές σε σχήμα του γράμματος ύψιλον. Οι γραμμές αυτές περνάνε από λίγο έξω από τις γραμμές του Βιετνάμ και συνεχίζει και δημιουργεί μία καμπύλη πάνω από την Μαλαισία και το Σουλτανάτο του Μπρουνέι και ανεβαίνει ύστερα προς τα πάνω διαγράφοντας μία πορεία λίγο έξω από τις Φιλιππίνες. Η τελευταία διακεκομμένη γραμμή καταλήγει ανατολικά της Ταϊβάν. Η Κίνα με βάση τον χάρτη αυτόν υποστηρίζει ότι έχει ιστορικά και νομικά δικαιώματα στα νησιά στην ΑΟΖ της περιοχής που βρίσκεται στο εσωτερικό του της καμπυλωτής γραμμής αυτής. Ωστόσο αν παρατηρήσει κάποιος τον χάρτη θα αντιληφθεί ότι στο εσωτερικό της καμπύλης του χάρτη βρίσκεται σχεδόν ολόκληρη η Νότια Σινική Θάλασσα. Κανένας ιστορικός λόγος και κανέναν άρθρο δεν δικαιολογεί τον χάρτη των 9 γραμμών και τις αξιώσεις της Κίνας μέσα από αυτόν. Είναι παράλογος και παράνομος ταυτόχρονα. Ωστόσο, η Κίνα το γνωρίζει αυτό και έτσι δεν έχει δώσει επίσημη ερμηνεία και δεν έχει αποσαφηνίσει την σημασία του χάρτη. Αφήνει έτσι ανοικτό το ενδεχόμενο παρερμηνειών γύρω από αυτόν από άλλα κράτη αλλά και από την ίδια την Κίνα με σκοπό να τον ερμηνεύει με τον τρόπο που συμφέρει την ίδια ανάλογα με την περίπτωση²² (βλ. χάρτη σελίδα).

3.6. Η Στρατηγική της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα

Η Κίνα έχει επιστρατεύσει όλα τα διαθέσιμα μέσα που διαθέτει για να κατοχυρώσει τις θαλάσσιες ζώνες που διεκδικεί στη Νότια Σινική Θάλασσα. Τα μέσα αυτά είναι διπλωματικά, στρατιωτικά και σε ορισμένες περιπτώσεις και παραστρατιωτικά και οικονομικά. Ο τρόπος που διαχειρίζεται το ζήτημα αυτό έχει αποφέρει μεγάλο κόστος, τόσο στην οικονομία όσο και στο κύρος της Κίνας, όμως είναι διατεθειμένη να το επωμιστεί. Τα οικονομικά και πολιτικά οφέλη που θα αποκτήσει η Κίνα ισχυροποιώντας τη θέση της στην περιοχή αυτή είναι πολύ μεγαλύτερα από οποιοδήποτε κόστος που φαινομενικά πληρώνει.

---

²² U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress
<https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδες 80 - 84

Αναλυτικότερα για την επίτευξη των στόχων της η Δημοκρατία της Κίνας έχει προβεί σε μία σειρά από στοχευόμενες ενέργειες. Ανάμεσα σε αυτές περιλαμβάνονται η προπαγάνδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, επιχειρήσεις από κρατικές τράπεζες και επιχειρήσεις και στρατιωτικές και παραστρατιωτικές επιχειρήσεις στην περιοχή καθώς και της ακτοφυλακής. Οι παραπάνω ενέργειες έχουν ως στόχο την απομάκρυνση και αποτροπή των ΗΠΑ, τον επηρεασμό της κοινής γνώμης ώστε να αποκτηθεί η στήριξη των πολιτών της και να δημιουργηθεί μία εικόνα προς τα γύρω κράτη αλλά και σε ολόκληρο το διεθνές σύστημα ότι η Κίνα είναι μία στρατιωτική και οικονομική υπερδύναμη. Επιπλέον, με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις που πραγματοποιεί τρομοκρατεί και παρενοχλεί τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής που είναι σαφώς λιγότερα ισχυρά από την ίδια. Τέλος, πέρα από την μέθοδο του μαστιγίου η Κίνα ακολουθεί και την μέθοδο του καρότου προσπαθώντας να δείξει στα κράτη της Νότιας Σινικής Θάλασσας πως αν ευθυγραμμιστούν με την ίδια θα προσκομίσουν σημαντικά οικονομικά οφέλη²³.

Πολλές μελέτες χαρακτηρίζουν τον τρόπο που ενεργεί η Κίνα στη Νότια Σινική Θάλασσα ως την ‘κοπή του σαλαμιού’ (salami slicing). Σύμφωνα με την στρατηγική αυτή η Κίνα πραγματοποιεί μία σειρά από επιχειρήσεις που δεν συνάδουν με το διεθνές δίκαιο, ταυτόχρονα όμως δεν αποτελούν και casus belli. Έτσι λοιπόν επιχειρείται από την Κίνα η εκφοβισμός των κρατών της περιοχής και η σταδιακή απόκτηση εδάφους όσον αφορά της διεκδικήσεις της στις θαλάσσιες ζώνες αυτές με σκοπό να ανατρέψει το status quo υπέρ της με μικρές αλλά συχνές παραβιάσεις του διεθνούς Δδικαίου και του Δικαίου της Θάλασσας. Επιπλέον, οι μελετητές θεωρούν τις ενέργειες αυτές ως επιχειρήσεις γκρίζας ζώνης (gray zone operations). Οι επιχειρήσεις αυτές περιλαμβάνουν ενέργειες αντίθετες με το Διεθνές Δίκαιο και βρίσκονται μεταξύ ειρήνης και πολέμου. Προσπαθεί μέσω αυτών να αναγκάσει τα υπόλοιπα κράτη να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και η ίδια ταυτόχρονα συνεχίζει τις παράνομες ενέργειες στη Νότια Σινική Θάλασσα για να επιτύχει στους σκοπούς της. Τέλος τον τελευταίο χρόνο που η διεθνής κοινή γνώμη είναι στραμμένη στην πανδημία του Covid – 19 και μονοπωλεί το ενδιαφέρον του δυτικού κόσμου, η Κίνα φαίνεται να έχει ενισχύσει την επιστράτευση των παραπάνω

---

²³ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress
<https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 9

τακτικών και γενικά των παράνομων κατά το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας ενεργειών στην Νότια Σινική Θάλασσα. Την ανησυχία του για την εξέλιξη αυτή εξέφρασε και υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ Mike Pompeo²⁴.

Ζήτημα σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας στην Νότια Σινική Θάλασσα που έχει προκληθεί από την Κίνα είναι η κατασκευή τεχνητών νησιών και άλλων εγκαταστάσεων στην περιοχή και ειδικά γύρω από τα νησιά Paracel και Spratly. Οι εγκαταστάσεις αυτές αποσκοπούν στην ενίσχυση της θέσης της Κίνας στη θάλασσα όσον αφορά την ΑΟΖ και τις θαλάσσιες ζώνες νήσων της περιοχής. Η στρατηγική αυτή φαίνεται να τέθηκε σε εφαρμογή το Δεκέμβριο του 2013 και εντατικοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του 2015. Πιο συγκεκριμένα μέχρι σήμερα η Κίνα έχει τοποθετήσει 20 εγκαταστάσεις στα νησιά Paracel και 7 στα νησιά Spratly. Ενδιαφέρον επίσης προκαλεί το γεγονός ότι η Κίνα προσθέτει άμμο στην υφάλους των νησιών και γενικότερα της περιοχής για να δημιουργήσει μεγαλύτερη έκταση γης και να επεκτείνει έτσι την υφαλοκρηπίδα που μπορεί να διεκδικήσει. Οι εγκαταστάσεις στην περιοχή περιλαμβάνουν αεροδρόμια, λιμάνια και στρατιωτικές βάσεις. Επιπρόσθετα, έχει στρατιωτικοποιήσει το Woody Island που αποτελεί το μεγαλύτερο νησί στο σύμπλεγμα Paracel.

Η αυθαίρετη τοποθέτηση τεχνητών νησιών και άλλων εγκαταστάσεων, στρατιωτικών ή εμπορικών στις αμφισβητούμενες ζώνες τις Νότιας Σινικής Θάλασσας αποτελούν παράβαση της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας και ο εκφοβισμός που επιχειρείται μέσω αυτών και ειδικότερα μέσω των στρατιωτικών βάσεων και της στρατικοποίησης νησιών στα γειτονικά κράτη προσβάλλει το Διεθνές Δίκαιο και της αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Προσπαθεί όμως να εκμεταλλευτεί την ισχυρότερη οικονομική και στρατιωτική θέση που κατέχει σε σχέση με τα υπόλοιπα κράτη της Νότιας Σινικής Θάλασσας και να χειραγωγήσει με τακτικές όπως η τοποθέτηση άμμου το Δίκαιο της Θάλασσας ώστε σταδιακά δημιουργήσει ένα νέο καθεστώς υπέρ της στην περιοχή²⁵.

---

²⁴ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδες 9 - 11

²⁵ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> 9, 72, 73 ΚΑΙ Territorial Disputes in the South China Sea <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea>

Υπάρχουν και άλλες ενέργειες της Κίνας που προκαλούν ανησυχία στη διεθνή κοινή γνώμη και απειλούν το Διεθνές Δίκαιο αλλά και τις αρχές του Χάρτη του ΟΗΕ σχετικά με την ειρήνη και την ασφάλεια. Μία από αυτές πραγματοποιήθηκε το 2012 όταν η Κίνα παρενόχλησε στρατιωτικά τις Φιλιππίνες στον ύφαλο Scarborough για να αποκτήσει τον de facto έλεγχο των θαλάσσιων ζωνών του και των φυσικών πόρων που βρίσκονται σε αυτές. Οι δυνάμεις της Κίνας επίσης παρενοχλούν τις Φιλιππίνες και στον Δεύτερο ύφαλο Thomas στις νήσους Spratly όπου οι δεύτερες διατηρούν μία μικρή στρατιωτική παρουσία στοχεύοντας στην απομάκρυνση της όποιας παρουσίας άλλων δυνάμεων στην περιοχή για να μπορεί να ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτήν κατά παράβαση ωστόσο του Δικαίου της Θάλασσας. Υβριδική τακτική της Κίνας για να ισχυροποιήσει τη θέση της στις αμφισβητούμενες περιοχές και στις θαλάσσιες ζώνες της Νότιας Σινικής Θάλασσας αποτελεί η μετακίνηση μεγάλου αριθμού Κινέζων πολιτών σε αυτές. Το φαινόμενο αυτό συναντάται κυρίως στις νήσους Pratacel και στοχεύει στην σταδιακή κατάληψη των νησιών χωρίς στρατιωτικά μέσα. Χαρακτηριστική τέλος είναι η επιλογή της Κίνας να μην επιστρατεύει στη Νότια Σινική Θάλασσα το πολεμικό της ναυτικό για να τρομοκρατεί τα υπόλοιπα κράτη της περιοχής. Την αρμοδιότητα για τις παραπάνω ενέργειες έχει αναλάβει κινεζική ακτοφυλακή και οι ένοπλες δυνάμεις θαλάσσιων ζωνών (maritime militia) που έχουν δημιουργηθεί αποκλειστικά για να δραστηριοποιούνται στη Νότια Σινική Θάλασσα. Ο λόγος που δεν χρησιμοποιεί το πολεμικό ναυτικό είναι για να δίνει την εντύπωση στην διεθνή κοινή γνώμη πως δεν παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο ενώ ταυτόχρονα πραγματοποιεί τις ενέργειες που επιθυμεί. Τέλος, η Κίνας σχετικά με τις διενέξεις που υπάρχουν στη Νότια Σινική Θάλασσα επιχειρεί να διαπραγματεύεται μόνο σε διμερές επίπεδο και όχι με παραπάνω κράτη ταυτόχρονα γιατί μπορεί με αυτόν τον τρόπο να εκμεταλλεύεται το οικονομική και στρατιωτική της υπεροχή και να εκφοβίζει τους συνομιλητές της αποτελεσματικότερα.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις Θαλάσσιων Ζωνών του Λαού (People's Armed Forces Maritime Militia) είναι στρατεύματα που δημιουργήθηκαν από την Κίνα με σκοπό να δραστηριοποιούνται στην Νότια Σινική Θάλασσα με σκοπό την ενίσχυση της στρατιωτικής της παρουσίας στην περιοχή και τον εκφοβισμό των δυνάμεων των γειτονικών κρατών. Η στρατηγική αυτή στοχεύει στην σταδιακή απόκτηση του de facto ελέγχου των θαλάσσιων ζωνών της περιοχής. Χαρακτηριστικό των στρατευμάτων αυτών είναι ότι δεν φέρουν διακριτικά κατά παράβαση του Δικαίου

Πολέμου και για το λόγο αυτό τους έχει δοθεί η ονομασία μικροί μπλε άντρες (little blue men) για να τους παρομοιάσουν με τα αντίστοιχα στρατεύματα τις Ρωσίας, τους μικρούς πράσινους άντρες (little green men), που ενεργούν στην Ουκρανία. Τα στρατεύματα αυτά διαθέτουν και έναν μεγάλο αλιευτικό στόλο για να εκμεταλλεύονται τις περιοχές που βρίσκονται υπό αμφισβήτηση. Επιπλέον, είναι κατάλληλα εξοπλισμένα και διαθέτουν άτομα έμπειρα για να διεξάγουν έρευνες στα νησιά και γενικότερα στην ΑΟΖ της περιοχής. Συλλέγουν λοιπόν πληροφορίες χρήσιμες για τον φυσικό πλούτο της περιοχής και παρέχονται στην κινεζική κυβέρνηση. Για το λόγο αυτό τα τελευταία χρόνια η Κίνα επενδύει τεράστια κεφάλαια στον εξοπλισμό, στην στρατολόγηση και στην εκπαίδευση των στρατευμάτων αυτών των ενόπλων δυνάμεων. Διαθέτουν και τον κατάλληλο εξοπλισμό για την παρακολούθηση των δυνάμεων και επιχειρήσεων των υπόλοιπων κρατών της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Τέλος, τα πλοία και τα στρατεύματα διαθέτουν σύγχρονο στρατιωτικό εξοπλισμό γεγονός που οδηγεί πολλούς μελετητές και στρατιωτικούς στο συμπέρασμα ότι οι Λαϊκές Ένοπλες Δυνάμεις Θαλάσσιων Ζωνών μπορούν να θεωρηθούν και η πρώτη γραμμή άμυνας στην περιοχή²⁶.

---

²⁶ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 74 – 76

Χάρτης των 9 διακεκομμένων γραμμών.

4. Το Δίκαιο της Θάλασσας στο Βιετνάμ

Το Βιετνάμ είναι από τους βασικούς εμπλεκόμενους στα ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης της Νότιας Σινικής Θάλασσας καθώς βρίσκεται νότια της Κίνας και έρχεται σε άμεση διένεξη μαζί της σχετικά με την αποκλειστική οικονομική ζώνη, την υφαλοκρηπίδα και τις θαλάσσιες ζώνες νήσων των νησιών που διεκδικούν. Οι δύο χώρες εμπλέκονται επίσης και στα δύο αμφισβητούμενα συμπλέγματα των νησιών Paracel και Spratly. Αρχικά όμως ας δούμε τι ισχύει για τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ όσον αφορά το Δίκαιο της Θάλασσας.

Το Βιετνάμ εξέδωσε δήλωση στις 12 Μαΐου του 1977 σχετικά με την αιγιαλίτιδα ζώνη, τη συνορεύουσα ζώνη, την αποκλειστική οικονομική ζώνη και υφαλοκρηπίδα της. Σε αυτήν αναφέρεται πως η ΑΟΖ της εκτείνεται στα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης στην οποία έχει κυριαρχικά δικαιώματα όσον αφορά την εξερεύνηση, εκμετάλλευση και διατήρηση του φυσικού πλούτου των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους αυτού. Δύναται επίσης να τοποθετεί τεχνητά νησιά και εγκαταστάσεις με σκοπό τη διευκόλυνση της οικονομικής εκμετάλλευσης της ΑΟΖ της. Στη δήλωση αναγράφεται ότι τα εξωτερικά όρια της υφαλοκρηπίδας του Βιετνάμ δεν ξεπερνάει τα 200 ναυτικά μίλια. Σε αυτήν το Βιετνάμ έχει κυριαρχικά δικαιώματα στην εκμετάλλευση, εξερεύνηση και διατήρηση των φυσικών της πόρων. Παρακάτω τονίζεται πως τα νησιά που ανήκουν στην Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ έχουν δικές τους θαλάσσιες ζώνες. Διαθέτουν δηλαδή χωρική θάλασσα, συνορεύουσα ζώνη, ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα. Η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, όμως δημιουργεί προβλήματα στις παράνομες διεκδικήσεις της Κίνας και είναι από τα βασικά ζητήματα σύγκρουσης των δύο χωρών στη Νότια Σινική Θάλασσα. Στο τέλος της αίτησης τονίζεται ότι η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ έχει το δικαίωμα να προστατεύσει και τα συμφέροντά της στις θάλασσες της και να διατηρεί το διεθνές δίκαιο. Τέλος οι διαφορές της με άλλα κράτη θα επιλύονται με ειρηνικά μέσα και με βάση το διεθνές δίκαιο²⁷.

---

²⁷ [Statement on the Territorial Sea, the Contiguous Zone, the Exclusive Economic Zone and the Continental Shelf of 12 May 1977 https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1977_Statement.pdf](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1977_Statement.pdf)

Το Βιετνάμ υπέγραψε τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας στις 30 Απριλίου του 1982 και στις 12 Νοεμβρίου του 1982 προχώρησε σε νέα συμπληρωματική δήλωση αυτής του 1977 για την χάραξη των γραμμών βάσης. Πρώτον, οι γραμμές βάσης της ηπειρωτικής έκτασης του Βιετνάμ έχουν χαραχθεί με την μέθοδο των ευθειών γραμμών. Δεύτερον, γίνεται αναφορά στον κόλπο Μπακ Μπο που βρίσκεται ανάμεσα στο Βιετνάμ και την Κίνα με την πλευρά που βρίσκεται στην μεριά του Βιετνάμ να ανήκει σε αυτό. Τρίτον, η θάλασσα που βρίσκεται ανάμεσα στις ακτές και στις γραμμές βάσεις αποτελεί τα εσωτερικά ύδατα του Βιετνάμ. Τέλος, η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ δεσμεύεται ότι τα ζητήματα που αφορούν την υφαλοκρηπίδα, την αποκλειστική οικονομική ζώνη και άλλων θαλάσσιων ζωνών που διεκδικεί το Βιετνάμ και βρίσκονται υπό αμφισβήτηση θα επιλύονται με συμφωνίες μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών και με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο²⁸. Όπως, αναφέρθηκε και παραπάνω ένα από τα ζητήματα αυτά σχετίζεται με τον Κόλπο Μπακ Μπο για τον οποίο γίνεται και πρόβλεψη στη δήλωση αυτή. Η διαφωνία αυτή λύθηκε με συμφωνία μεταξύ της Κίνας και του Βιετνάμ που υπογράφηκε στις 25 Δεκεμβρίου του 2000. Οι συντεταγμένες της συμφωνίας δημοσιεύτηκαν από τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ στις 30 Νοεμβρίου του 2004 σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2, το άρθρο 75 παράγραφος 2 και το άρθρο 84 παράγραφος 2 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας.

Στις 6 Μαΐου του 2009 η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ μαζί με την Μαλαισία κατέθεσαν στην Επιτροπή για τα όρια της Υφαλοκρηπίδας πληροφορίες για υφαλοκρηπίδα που ξεπερνά τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης στο νότιο μέρος της Νότιας Σινικής Θάλασσας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 76 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας²⁹. Στις 7 Μαΐου του 2009 το Βιετνάμ παραδίδει πληροφορίες που ξεπερνούν τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης και στο βόρειο τμήμα της περιοχής³⁰.

---

²⁸ [Statement of 12 November 1982 by the Government of the Socialist Republic of Viet Nam on the Territorial Sea Baseline of Viet Nam](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1982_Statement.pdf) https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1982_Statement.pdf

²⁹ [Joint submission by Malaysia and Viet Nam to the Commission on the Limits of the Continental Shelf made on 6 May 2009 - in the southern part of the South China Sea](https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_mysvnm_33_2009.htm) https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_mysvnm_33_2009.htm

³⁰ [Submission to the Commission on the Limits of the Continental Shelf made on 7 May 2009 - in North Area \(VNM-N\)](https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_vnm_37_2009.htm) https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_vnm_37_2009.htm

4.1. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης με την Κίνα

Η διένεξη μεταξύ της Κίνας και του Βιετνάμ είναι ιδιαίτερα έντονη καθώς συνορεύουν κιάλας με την πρώτη να παρενοχλεί σε μεγάλο βαθμό τη δεύτερη. Για το λόγο τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης μεταξύ των δύο χωρών έχει μεταφερθεί στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών με μία σειρά από επιστολές τα τελευταία χρόνια προς τον Γενικό Γραμματέα. Η πρώτη επιστολή από το Βιετνάμ κατατέθηκε από τον μόνιμο εκπρόσωπο του κράτους στις 7 Μαΐου του 2014 στην οποία εκφράζεται η ανησυχία του Υπουργείου Εξωτερικών της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ για τις ενέργειες της Κίνας στην υφαλοκρηπίδα της στις 1 Μαΐου του 2014. Αναλυτικότερα καταγγέλλεται μέσα από την επιστολή η Κίνα για γεωτρήσεις και την παρουσία πλοίων με σκοπό την διεξαγωγή ερευνών εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας του Βιετνάμ πράξη που προσβάλλει τη Σύμβαση και τους κανόνες συμπεριφοράς μεταξύ των κρατών στην συμφωνία του ASEAN. Επισημαίνεται ότι το Βιετνάμ έχει κυριαρχικά δικαιώματα στην περιοχή και την αποκλειστική οικονομική εκμετάλλευση αυτής. Επίσης, η πράξη αυτή σε συνδυασμό με την άρνηση των κινεζικών πλοίων να αποχωρήσουν έπειτα από επικοινωνία με το Βιετνάμ, έχει δημιουργήσει κλίμα δυσπιστίας απέναντι στην κυβέρνηση της Κίνας. Ωστόσο, το Βιετνάμ είναι διατεθειμένο να επιλύσει την οποιαδήποτε διαφορά με ειρηνικά μέσα και με τους τρόπους που προβλέπονται στη Σύμβαση και στο Διεθνές Δίκαιο³¹. Στις 22 Μαΐου η κυβέρνηση της Κίνας καταθέτει επιστολή στον ΟΗΕ σε απάντηση της επιστολή του Βιετνάμ στην οποία αναφέρει ότι τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες οι οποίες αναφέρονται και στις οποίες πραγματοποιήθηκαν οι γεωτρήσεις ανήκουν στην Κίνα. Οι γεωτρήσεις ήταν νόμιμες και ενημερώθηκαν οι αρμόδιες αρχές του Βιετνάμ για την πραγματοποίησή τους, όμως το Βιετνάμ συνέχιζε στο διάστημα των ημερών αυτών να παρενοχλεί τα κινεζικά πλοία στέλνοντας συνεχώς φρεγάτες στην περιοχή. Επίσης, κατηγορεί το Βιετνάμ για άσκηση βίας και καταστροφή περιουσίας που ανήκει στην ιδιωτική εταιρεία που διεξήγαγε τις έρευνες καθώς και σε κρατικά πλοία. Οι πράξεις του Βιετνάμ προσβάλλουν την κυριαρχία της Κίνας και απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής καθώς και την ελεύθερη ναυσιπλοΐα στα νερά αυτά. Για το λόγο αυτό το κινεζικό κράτος έχει δικαίωμα να προβεί στις ανάλογες ενέργειες ώστε

---

³¹ Letter dated 7 May 2014 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/68/870](http://undocs.org/A/68/870) <http://undocs.org/A/68/870>

να προασπίσει την κυριαρχία του και την ασφάλεια του. Παρόλα αυτά δηλώνει πρόθυμη να επιλύσει τις διαφορές όπως προβλέπεται στο διεθνές δίκαιο³². Από τις πρώτες επιστολές λοιπόν παρατηρούμε πως ενώ το Βιετνάμ έχει το διεθνές δίκαιο με το μέρος του, η Κίνα στην επιστολή του καταγγέλλει το Βιετνάμ ακόμη και για χρήση βίας για να το εκφοβίσει κατά κάποιο τρόπο και ισχυρίζεται ότι οι περιοχές αυτές της ανήκουν τόσο για ιστορικούς όσο και για νομικούς λόγους.

Στις 28 Μαΐου του 2014 το Βιετνάμ καταθέτει νέα επιστολή στην οποία αρνείται της κατηγορίες της Κίνας και δηλώνει πως τα πλοία της δεύτερης εξακολουθούν να βρίσκονται εντός της ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας του Βιετνάμ παραβιάζοντας το Δίκαιο της Θάλασσας και το διεθνές δίκαιο παρότι ζητείται επανειλημμένως η αποχώρησή τους. Όταν τα πλοία της Λαϊκής Δημοκρατίας απομακρυνθούν τότε το Βιετνάμ είναι πρόθυμο να συνεργαστεί μαζί της για εύρεση λύσεων και την ανάληψη μέτρων για την αποτροπή τέτοιων συμβάντων. Εγείρεται για ακόμη μία φορά το ζήτημα των νήσων Paracel και των θαλάσσιων ζωνών του που είναι από τα βασικά σημεία διένεξης των δύο κρατών. Υποστηρίζει το Βιετνάμ πως οι νήσοι βρίσκονται στη θάλασσά τους και έχουν δικαιοδοσία σε αυτά και κατηγορεί την Κίνα πως βρίσκονται υπό την κατοχή της παράνομα από το 1974. Προτρέπει την κινεζική κυβέρνηση να δεχθεί την έναρξη διαπραγματεύσεων για να επιλυθεί το ζήτημα της κυριαρχίας των νήσων Paracel³³. Νέα επιστολή παραδίδεται εκ νέου από το Βιετνάμ στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ στις 6 Ιουνίου του ίδιου έτους στην οποία καταγγέλλεται η Κίνα για μετακίνηση εξέδρας άντλησης πετρελαίου (Haiyang Shiyu 981) σε σημείο που βρίσκεται εντός της ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας του Βιετνάμ παραβιάζοντας τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και του κανόνες συμπεριφοράς στην Νότια Σινική Θάλασσα μεταξύ των κρατών μελών του ASEAN και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Με βάση τις συμφωνίες μεταξύ των δύο κρατών αλλά και σε αρμονία με το διεθνές δίκαιο το Βιετνάμ ζητάει από την Κίνα να σεβαστεί την κυριαρχία του στις νήσους Paracel και ζητάει από την Κίνα να απομακρύνει των μεγάλο αριθμό πολεμικών πλοίων και σκαφών που συγκέντρωσε γύρω από την περιοχή της εξέδρας με σκοπό να απομακρύνει τις δυνάμεις του Βιετνάμ. Τέλος

---

³² Letter dated 22 May 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of China to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/68/887](http://undocs.org/A/68/887) <http://undocs.org/A/68/887>

³³ Letter dated 28 May 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/68/897](http://undocs.org/A/68/897) <http://undocs.org/A/68/897>

επιμένει πως οι διαφορές των κρατών στη Νότια Σινική Θάλασσα πρέπει να επιλυθούν με ειρηνικά μέσα και με βάση το διεθνές δίκαιο³⁴.

Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας καταθέτει επιστολή στον ΟΗΕ στις 9 Ιουνίου του 2014 στην οποία δηλώνει ότι οι γεωτρήσεις στις οποίες αναφέρεται το Βιετνάμ πραγματοποιούνται εντός της συνορεύουσας ζώνης των νήσων Paracel και γίνονται από ιδιωτική εταιρεία εδώ και 10 χρόνια. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι πως στην επιστολή αυτή η Κίνα αρνείται κατηγορηματικά την ύπαρξη διένεξης όσον αφορά της νήσους Paracel στηρίζοντας την άποψη αυτή σε ιστορικούς λόγους. Για το λόγο αυτό οι πράξεις που καταγγέλλονται από το Βιετνάμ ως παράνομες είναι σύμφωνες με το διεθνές δίκαιο καθώς τα νησιά διαθέτουν και αυτά θαλάσσιες ζώνες και οι γεωτρήσεις που πραγματοποιεί η Κίνα λαμβάνουν χώρα εντός των ζωνών αυτών. Τέλος, η Κίνα κατηγορεί για ακόμη μία φορά το Βιετνάμ πως έστειλε παράνομα πλοία στην περιοχή εμποδίζοντας τις νόμιμες γεωτρήσεις της και για χρήση βίας εναντίον της κατά παράβαση του διεθνούς δικαίου και της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας³⁵.

Οι παραπάνω επιστολές κάνουν ξεκάθαρη την ύπαρξη διένεξης μεταξύ των δύο κρατών για τις νήσους Paracel. Το Βιετνάμ δηλώνει συνεχώς ότι οι νήσοι ανήκουν στο ίδιο για ιστορικούς και νομικούς λόγους, ωστόσο βρίσκονται υπό την παράνομη κατοχή της Κίνας τις τελευταίες δεκαετίες και επιθυμεί την επίλυση της διαφοράς με βάση το διεθνές δίκαιο. Η Κίνα με τη σειρά της επικαλείται και αυτή ιστορικούς λόγους για να αιτιολογήσει πως οι νήσοι βρίσκονται στην κυριαρχία της. Αρνείται όμως σε αντίθεση με το Βιετνάμ ότι τα Paracel είναι αμφισβητούμενη περιοχή και εξακολουθεί να ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτά καθώς και στις θαλάσσιες ζώνες τους, παραβιάζοντας τη Σύμβαση του Δικαίου της Θάλασσας και το διεθνές δίκαιο.

Το 2014 είναι έτος που η διαφορά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας του Βιετνάμ βρίσκεται σε έξαρση τόσο σε επιχειρησιακό επίπεδο, καθώς πλοία των δύο κρατών βρίσκονται συνεχώς στις αμφισβητούμενες περιοχές, τόσο και σε διπλωματικό με τις επιστολές στον ΟΗΕ να συνεχίζουν μέχρι

---

³⁴ Letter dated 6 June 2014 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/68/906](http://undocs.org/A/68/906) <http://undocs.org/A/68/906>

³⁵ China: Letter dated 9 June 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of China to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/68/907](http://undocs.org/A/68/907) <http://undocs.org/A/68/907>

και το τέλος του έτους. Στις επόμενες επιστολές το Βιετνάμ εξακολουθεί να καταγγέλλει τις γεωτρήσεις της Κίνας καθώς πραγματοποιούνται στις θαλάσσιες ζώνες του και παραβιάζουν το Δίκαιο της Θάλασσας. Επίσης, επιμένει πως τα νησιά Paracel ανήκουν στην δικαιοδοσία του Βιετνάμ. Η Κίνα αντιθέτως υποστηρίζει ότι οι γεωτρήσεις είναι νόμιμες και κατηγορεί το Βιετνάμ για χρήση βίας και παράνομες ενέργειες εντός των θαλάσσιων ζωνών γύρω από τις νήσους Paracel οι οποίες δεν είναι αμφισβητούμενες. Παραχωρεί στην συνέχεια ιστορικές πηγές για να αποδείξει ότι ιστορικά τα νησιά αυτά βρίσκονταν υπό κινεζική κυριαρχία. Το Βιετνάμ απαντάει με ιστορικές πηγές και στοιχεία ώστε να αποδείξει ότι τα στοιχεία που παρουσιάζει η κινεζική κυβέρνηση είναι άκυρα και οι νήσοι ιστορικά ανήκουν στο κράτος του Βιετνάμ και για το λόγο αυτό η διαφορά αυτή πρέπει να επιλυθεί με τα ειρηνικά μέσα που προβλέπονται στο διεθνές δίκαιο.

Το 2015 παρουσιάζεται μία μικρή ύφεση στη διένεξη μεταξύ των δύο κρατών η οποία όμως δεν διαρκεί για πολύ. Στις 16 Φεβρουαρίου του 2016 το Βιετνάμ καταθέτει επιστολή στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ για να δηλώσει τις έντονες ανησυχίες του σχετικά με τις τελευταίες ενέργειες της κινεζικής κυβέρνησης. Η Κίνα προχώρησε σε κατασκευή ελικοδρομίου και στην μεταφορά στρατιωτικού εξοπλισμού σε νησιά που ανήκουν στο σύμπλεγμα Paracel. Αρχικά, τονίζεται στη επιστολή ότι στα νησιά Paracel και Spratly το Βιετνάμ διατηρεί κυριαρχικά δικαιώματα επομένως οι πράξεις της Κίνας παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο. Επίσης, επιμένει στο ότι οι διαφορές των δύο κρατών πρέπει να επιλυθούν σε διπλωματικό επίπεδο. Ωστόσο, οι εγκατάσταση βάσεων και η μεταφορά στρατιωτικού εξοπλισμού στις αμφισβητούμενες περιοχές και θαλάσσιες ζώνες συνιστούν άμεση απειλή της ειρήνης και της ασφάλειας της περιφέρειας και ζητά την απομάκρυνσή τους³⁶.

Η απάντηση της κινεζικής κυβέρνησης έρχεται στις 3 Μαρτίου του 2016. Για ακόμη μία φορά αρνείται την ύπαρξη οποιασδήποτε διένεξης στην Νότια Σινική Θάλασσα καθώς τα νησιά που βρίσκονται σε αυτήν, συμπεριλαμβανομένων των νήσων Paracel και Spratly, είναι υπό κινεζική κυριαρχία. Οι επιστολές και οι κατηγορίες του Βιετνάμ είναι μία προσπάθεια να δημιουργηθούν ζητήματα στις νήσους και στις

---

³⁶ Letter dated 19 February 2016 From The Permanent Representative of Viet Nam To The United Nations addressed to the Secretary-General [A/70/748](http://undocs.org/A/70/748) <http://undocs.org/A/70/748>

θαλάσσιες ζώνες της Νότιας Σινική Θάλασσας ενώ δεν υπάρχουν καθώς οι περιοχές και οι ζώνες αυτές ανήκουν ιστορικά και νομικά στην Κίνα. Για το λόγο αυτό η Κίνα υποστηρίζει ότι η μεταφορά στρατιωτικού εξοπλισμού είναι νόμιμη και έχει γίνει αποκλειστικά για αμυντικό σκοπό και για την προστασία της κινεζικής κυριαρχίας όπως προβλέπεται και στο διεθνές δίκαιο³⁷.

Η διένεξη της Κίνας και του Βιετνάμ για τις νήσους Paracel και Spratly στην Νότια Σινική Θάλασσα συνεχίζει σε κακό κλίμα και το Βιετνάμ καταθέτει νέα επιστολή στον ΟΗΕ στις 18 Μαρτίου του 2016 για να καταγγείλει τις νέες ενέργειες της Κίνας. Επισημαίνει αρχικά για ακόμη μία φορά ότι διατηρεί κυριαρχικά δικαιώματα στις νήσους που στηρίζονται σε ιστορικές πηγές και νομικούς λόγους και δεν δέχονται τη θέση της Κίνας. Αρνείται επίσης τη στάση της Λαϊκής Δημοκρατίας στο ζήτημα αυτό με την οποία ουσιαστικά απορρίπτει το γεγονός πως οι νήσοι και θαλάσσιες ζώνες στη Νότια Σινική Θάλασσα είναι αμφισβητούμενες. Εκφράζεται ακόμα η έντονη ανησυχία του Βιετνάμ για την παράνομη τοποθέτηση αεροπορικής βάσης στις νήσους Spratly και η διεξαγωγή πολύ συχνών πτήσεων στην περιοχή παραβιάζοντας τα κυριαρχικά δικαιώματά του και το Χάρτη του ΟΗΕ απειλώντας την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή. Τέλος, ελπίζει σε αλλαγή στάσης από την κινεζική πλευρά διότι υπάρχει κλιμάκωση στην Νότια Σινική Θάλασσα και στην ευρύτερη περιοχή όσον αφορά τα ζητήματα γύρω από το Δίκαιο της Θάλασσας³⁸. Το 2016 συνεχίζεται η διαφωνία των δύο κρατών με αμείωτη ένταση.

Στις 29 Σεπτεμβρίου του 2017 η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ με επιστολή προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ κατηγορεί την Κίνα για την διενέργεια στρατιωτικής άσκησης με πραγματικά πυρά στις αρχές του μήνα στα νησιά Paracel. Οι πράξεις αυτές συνιστούν κατάφορη παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων του Βιετνάμ και δηλώνει διατεθειμένη να ασκήσει τα δικαιώματα του σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο ώστε να υπερασπιστεί την κυριαρχία του και την ειρήνη και ασφάλεια της περιοχής. Αρνείται επίσης τα επιχειρήματα της Κίνας και τα θεωρεί ψευδή σχετικά με τις νήσους και τις θαλάσσιες ζώνες που διεκδικεί στη Νότια Σινική Θάλασσα. Για ακόμη μία φορά πως με βάση το διεθνές δίκαιο οι νήσοι Paracel και Spratly ανήκουν στο κράτος του Βιετνάμ. Γίνεται στην επιστολή αναφορά και στον

³⁷ Letter dated 3 March 2016 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/70/774](http://undocs.org/A/70/774) <http://undocs.org/A/70/774>

³⁸ Letter dated 18 March 2016 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/70/795](http://undocs.org/A/70/795) <http://undocs.org/A/70/795>

χάρτη των 9 διακεκομμένων γραμμών που η Κίνα επιχειρεί και έμπρακτα να εφαρμόσει και να νομιμοποιήσει ασκώντας κυριαρχικά δικαιώματα στην ΑΟΖ, την υφαλοκρηπίδα, των νησιών και των θαλάσσιων ζωνών τους που περιλαμβάνονται σε αυτόν. Ο χάρτης περιλαμβάνει σχεδόν ολόκληρη τη Νότια Σινική Θάλασσα και δεν συμφωνεί σε καμία περίπτωση με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας το οποίο έχει υπογραφεί και εφαρμόζεται από τα συμβαλλόμενα κράτη³⁹.

Στις 25 Οκτωβρίου του 2017 η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας απαντάει με δική της επιστολή στο Βιετνάμ. Επιμένει ότι τα νησιά της Νότιας Σινικής Θάλασσας (Paracel και Spratly) ανήκουν στην Κίνα με βάση το δίκαιο και για ιστορικούς λόγους καθώς η ίδια ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα σε αυτά τα τελευταία 2000 χρόνια. Τα κυριαρχικά δικαιώματα του κινεζικού κράτους εκτείνονται στην ΑΟΖ και στην υφαλοκρηπίδα των νήσων της θάλασσας. Επισημαίνεται στη συνέχεια ότι οι στρατιωτικές ασκήσεις που κατηγορεί ως παράνομες το Βιετνάμ στην παραπάνω επιστολή, είναι σύμφωνες με το διεθνές δίκαιο καθώς πραγματοποιήθηκαν σε κινεζικά ύδατα, για αμυντικούς σκοπούς και για τη διατήρηση της ειρήνης στην περιοχή. Τέλος, ενώ δεν αρνείται σε καμία περίπτωση τα κυριαρχικά της δικαιώματα στη Νότια Σινική Θάλασσα επιθυμεί να επιλυθεί η οποιαδήποτε διαφορά στην περιοχή με ειρηνικά μέσα και όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο. Οι επιστολές για του ίδιους λόγους συνεχίζουν ως το 2018.

4.2. Συμπεράσματα

Η Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχουν μεταξύ τις τελευταίες δεκαετίες μία έντονη διένεξη στη Νότια Σινική Θάλασσα. Είναι δύο κράτη μέρη της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας ωστόσο τα ζητήματα που αφορούν την αποκλειστική οικονομική ζώνη, τα νησιά και τις θαλάσσιες ζώνες τους, δεν έχουν επιλυθεί. Το Βιετνάμ επικαλείται ιστορικούς λόγους και το Δίκαιο της Θάλασσας για να υποστηρίξει ότι τα νησιά Paracel και Spratly καθώς και οι ΑΟΖ και οι υφαλοκρηπίδα τους ανήκουν σε αυτό και ζητάει από την Κίνα να λύσουν τα ζητήματα αυτά με ειρηνικό τρόπο σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Παρόλα αυτά η Κίνα αρνείται ότι οι περιοχές αυτές είναι υπό αμφισβήτηση και παρανόμως ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα στη Νότια Σινική Θάλασσα της Κίνας και του Βιετνάμ.

---

³⁹ Letter dated 29 September 2017 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/72/389](http://undocs.org/A/72/389) <http://undocs.org/A/72/389>

Αναλυτικότερα πραγματοποιεί γεωτρήσεις στα νερά αυτά και τοποθετεί τεχνητά νησιά και παρόμοιες εγκαταστάσεις γύρω από τις νήσους για να εδραιώσει την κυριαρχία της. Επικαλείται και αυτή ιστορικούς και νομικούς λόγους για να στηρίξει τη θέση της στον ΟΗΕ και στο διεθνή κόσμο γενικότερα που δεν συμφωνούν όμως με το διεθνές δίκαιο και το δίκαιο της θάλασσας. Για να ενισχύσει η Κίνα τη θέση της στην περιοχή έχει μεταφέρει στρατιωτικό εξοπλισμό, πραγματοποιεί στρατιωτικές ασκήσεις κοντά στα νησιά και έχει τοποθετήσει στρατιωτικές βάσεις απειλώντας την ειρήνη και την ασφάλεια στη Νότια Σινική Θάλασσα και παραβιάζοντας το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Οι ενέργειες αυτές σε συνδυασμό με την απόρριψη ζητημάτων δικαίου στην περιοχή στοχεύουν στον εκφοβισμό του Βιετνάμ και τη σταδιακή ανατροπή του status quo για να αποκτήσει τον de facto έλεγχο των νήσων Paracel και Spratly και των θαλάσσιων ζωνών τους. Τα τελευταία δύο χρόνια παρατηρείται ύφεση στη διένεξη μεταξύ των δύο κρατών ωστόσο τον τελευταίο χρόνο η διεθνής κοινή γνώμη και οι κυβερνήσεις των κρατών έχουν εστιάσει την προσοχή τους στον COVID – 19 και έχουν υπάρξει κατηγορίες εναντίον της κινεζικής κυβέρνησης ότι εκμεταλλεύονται το γεγονός και έχουν αυξήσει τη δραστηριότητα και τις παράνομες ενέργειες στη Νότια Σινική Θάλασσα.

5. Το Δίκαιο της Θάλασσας της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων

Οι Φιλιππίνες στις 17 Ιουνίου του 1961, δύο δεκαετίες πριν τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, εκδίδουν νομοθετική πράξη για τη χάραξη των γραμμών βάσης και τη χωρική θάλασσα του κράτους. Το έδαφος και η θάλασσα που ανήκει στις Φιλιππίνες έχει διαμορφωθεί από τη Συνθήκη του Παρισιού μεταξύ της Ισπανίας και των ΗΠΑ το 1898, της συμφωνίας μεταξύ των ΗΠΑ και της Ισπανίας στην Ουάσινγκτον το 1900 και της Μεγάλης Βρετανίας και των ΗΠΑ το 1930. Στην νομοθετική πράξη οι Φιλιππίνες δηλώνουν ότι η θάλασσα που ενώνει τα διάφορα νησιά του κράτους αποτελεί τα εσωτερικά ύδατα του. Η θάλασσα πέρα από τα εξωτερικά νησιά που ωστόσο ανήκει στις Φιλιππίνες σύμφωνα με τις παραπάνω συμφωνίες, διαμορφώνουν την αιγιαλίτιδα ζώνη τους. Οι γραμμές βάσεις των Φιλιππίνων χαράζονται με την μέθοδο των ευθειών γραμμών. Τέλος, η θάλασσα που βρίσκεται εσωτερικό των γραμμών βάσης αποτελούν εσωτερικά ύδατα του κράτους των Φιλιππίνων⁴⁰.

Στις 11 Ιουνίου του 1978 οι Φιλιππίνες με Προεδρικό Διάταγμα προχωρούν σε καθορισμό Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Το διάταγμα προβλέπει πρώτον ότι οι ΑΟΖ του κράτους εκτείνεται στα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης και σε περίπτωση διαφωνίας με άλλο κράτος η διευθέτηση αυτής θα γίνεται σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο. Δεύτερον, δηλώνει ότι το κράτος των Φιλιππίνων έχει κυριαρχικά δικαιώματα στην ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα του όσον αφορά την εκμετάλλευση και εξερεύνηση των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους των ζωνών αυτών. Επίσης, μπορεί να τοποθετεί τεχνητά νησιά και άλλες εγκαταστάσεις για να τους παραπάνω σκοπούς και είναι αρμόδια για τη διατήρηση του περιβάλλοντος και της μόλυνσης στα ύδατα του. Τρίτον, το κράτος των Φιλιππίνων απαγορεύει σε άλλα κράτη να προβεί στις παραπάνω ενέργειες χωρίς τη χορήγηση άδειας από το ίδιο και σε περίπτωση παράβασης της ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας των Φιλιππίνων θα διώκονται με τους εσωτερικούς νόμους του κράτους. Τέλος, επιτρέπεται εντός των θαλάσσιων ζωνών των Φιλιππίνων η ελεύθερη ναυσιπλοΐα και οι πτήσεις πάνω από τις ζώνες αυτές καθώς και η τοποθέτηση υπόγειων καλωδίων⁴¹.

⁴⁰ [Republic Act No. 3046 of 17 June 1961. An Act to Define the Baselines of the Territorial Sea of the Philippines](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1961_Act.pdf)
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1961_Act.pdf

⁴¹ [Presidential Decree No. 1599 of 11 June 1978 establishing an Exclusive Economic Zone and for other purposes](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1978_Decree.pdf)
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1978_Decree.pdf

Οι Φιλιππίνες ήταν ανάμεσα στα κράτη που υπέγραψαν τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας στις 10 Δεκεμβρίου του 1982 και τέθηκε σε ισχύ το 1994. Στις 21 Απριλίου του 2009 κατέθεσε στον ΟΗΕ τροποποιήσεις όσον αφορά τις αρχιπελαγικές γραμμές βάσης και στις 17 Ιουλίου του 2012 κατέθεσε συντεταγμένες για τον καθορισμό της υφαλοκρηπίδας της που ξεπερνάει τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης σύμφωνα με τα άρθρο 76 παράγραφος 9 της Σύμβασης.

5.1. Τα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης με την Κίνα

Οι Φιλιππίνες είναι από τα κράτη που εμπλέκονται στη διένεξη της Νότιας Σινικής Θάλασσας και έχει δεχτεί πολλές παράνομες ενέργειες στις θαλάσσιες ζώνες της από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Το βασικό σημείο σύγκρουσης των δύο κρατών είναι ο ύφαλος Scarborough τον οποίο η Κίνα διεκδικεί και ελέγχει από το 2012. Αναλυτικότερα η κατάσταση στη Νότια Σινική Θάλασσα περιγράφεται από το κράτος των Φιλιππίνων με επιστολή στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ στις 19 Σεπτεμβρίου του 2014.

Αρχικά, οι Φιλιππίνες επισημαίνουν ότι η κρίση στην Νότια Σινική Θάλασσα κλιμακώνεται και πλέον απειλείται η ειρήνη και η ασφάλεια της περιοχής από τις ακόλουθες ενέργειες της Κίνας. Πρώτον η Κίνα έχει επιβάλει πολλούς περιορισμούς στις Φιλιππίνες στον ύφαλο Scarborough και στη θάλασσα γύρω από αυτόν. Η Κίνα τον ελέγχει από το 2012 και η παρουσία της κινεζικής ακτοφυλακής είναι μόνιμη και αυξημένη για να απομακρύνονται πλοία άλλων κρατών. Δεύτερον, η Κίνα έχει αυξήσει τη δραστηριότητά της σε ζώνες που δεν τις ανήκουν και έχει προκαλέσει σημαντικές καταστροφές στο θαλάσσιο περιβάλλον. Τρίτον, όπως έχουμε αναφέρει οι νήσοι Spratly έχουν ελέγχονται από το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες και την Κίνα. Οι Φιλιππίνες ελέγχουν τον ύφαλο Thomas στον οποίο υπάρχει αλιευτικό προσωπικό. Στην επιστολή το κράτος των Φιλιππίνων καταγγέλλουν την Κίνα για χρήση και απειλή χρήσης βίας στο προσωπικό που βρίσκεται νόμιμα στην περιοχή και έχει τοποθετήσει μπλόκο στη Θάλασσα για να αποτρέψει την αποστολή προμηθειών και τελικά να τους απομακρύνει με αυτόν τον τρόπο και να αυξήσει τον έλεγχο της στις νήσους Spratly. Τέταρτον, δηλώνουν πως πραγματοποιούν έρευνες και γεωτρήσεις στην ΑΟΖ τους οι οποίες είναι σύμφωνες με τη Σύμβαση και το διεθνές δίκαιο, ωστόσο η Κίνα συχνά παραβιάζει τις ζώνες ασφαλείας γύρω από την πλατφόρμα των Φιλιππίνων. Πέμπτον, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχει επιβάλλει απαγόρευση

αλιευτικής δραστηριότητας σε σημεία της Νότια Σινικής Θάλασσας που δεν συμφωνούν με το δίκαιο της θάλασσας. Έκτον, οι Φιλιππίνες καταγγέλλουν την Κίνα για την παράνομη τοποθέτηση πλατφόρμας στα νερά του Βιετνάμ και την χρήση βίας εναντίον της. Τέλος, η Κίνα παρενοχλεί με ελέγχους και πτήσεις αεροσκαφών που ανήκουν σε άλλα κράτη. Οι ενέργειες της Λαϊκής δημοκρατίας της Κίνας με τις ενέργειες αυτές παραβιάζει το διεθνές δίκαιο, τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και τη Διακήρυξη για την Συμπεριφορά των Μερών της Νότια Σινικής Θάλασσας του ASEAN του 2002.

Στην επιστολή οι Φιλιππίνες εξηγούν και του λόγους για του οποίους η Κίνα έχει προβεί στις ενέργειες αυτές. Αυτοί είναι η προσπάθειά της να αποκτήσει έλεγχο στις θαλάσσιες ζώνες που περιγράφονται στον χάρτη τον 9 διακεκομμένων γραμμών που απεικονίζει ουσιαστικά ότι όλη η Νότια Σινική Θάλασσα ανήκει στην Κίνα. Οι διεκδικήσεις της Κίνας σύμφωνα με τον χάρτη αυτό δεν έχουν καμία νομιμότητα βάση του διεθνούς δικαίου και της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας. Για το λόγο αυτό η Λαϊκή Δημοκρατία δεν μπορεί να αποκτήσει των *de jure* έλεγχο των ΑΟΖ και των νήσων που επιθυμεί. Χρησιμοποιεί λοιπόν βία και άλλα παράνομα μέσα για να εκφοβίσει τα κράτη της περιοχής και να αποκτήσει σταδιακά τον *de facto* έλεγχο της Νότιας Σινική Θάλασσας. Το κράτος των Φιλιππίνων προειδοποιεί τη διεθνή κοινότητα και θεωρεί πως τέτοια ζητήματα πρέπει να λύνονται με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο διαφορετικά κινδυνεύει η επιβίωσή του. Τέλος, προχωρεί σε πρόταση λύσεων για την αποκλιμάκωση της έντασης στη Νότια Σινική Θάλασσα με προσπάθειες και ενέργειες από όλα τα εμπλεκόμενα μέρη⁴².

Στις 7 Οκτωβρίου του 2014 η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας καταθέτει επιστολή στον ΟΗΕ ως απάντηση στην επιστολή των Φιλιππίνων στο ίδιο ύφος με τις επιστολές του Βιετνάμ. Αρνείται δηλαδή τις κατηγορίες των άλλων κρατών, κατηγορεί τα κράτη αυτά για χρήση βίας και παράνομες ενέργειες και δηλώνει ότι οι ενέργειες της Κίνας είμαι σύμφωνες με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και το διεθνές δίκαιο και πως τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες που αναφέρονται δεν είναι υπό αμφισβήτηση αλλά ανήκουν στο κινεζικό κράτος. Πιο συγκεκριμένα στην επιστολή της Κίνας οι κατηγορίες των Φιλιππίνων και οι διεκδικήσεις τους χαρακτηρίζονται ως ψευδής. Ο ύφαλο Scarborough δεν βρισκόταν ποτέ υπό την κυριαρχία των Φιλιππίνων και

---

⁴² Letter dated 19 September 2014 from the Permanent Representative of the Philippines to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/69/401](https://undocs.org/A/69/401) <https://undocs.org/A/69/401>

αντίθετα ανήκει στην Κίνα. Ωστόσο, πολεμικά πλοία των Φιλιππίνων παρενοχλούν κινέζους πολίτες που βρίσκονται στην περιοχή και για το λόγο αυτό εξετάζει την λήψη μέτρων στον ύφαλο και τις θαλάσσιες ζώνες του για να προστατεύσει τα συμφέροντά της. Στη συνέχεια καταγγέλλει τις Φιλιππίνες για παράνομη κατοχή των νησιών στο σύμπλεγμα Spratly το οποίο βρίσκεται στην κινεζική κυριαρχία και μάλιστα έχει τοποθετήσει παράνομως διάφορες εγκαταστάσεις σε αυτά. Όσον αφορά την κατηγορία για παράνομη επιβολή περιορισμών στην αλιεία θαλάσσιων ζωνών, η Κίνα επικαλείται το δικαίωμα της σύμφωνα με το δίκαιο της θάλασσας για προστασία των φυσικών πόρων στις θαλάσσιες ζώνες της. Έπειτα αρνείται πως έχει πραγματοποιήσει έρευνες και γεωτρήσεις στις αμφισβητούμενες θαλάσσιες ζώνες μεταξύ του κινεζικού κράτους και των Φιλιππίνων.

Η Κίνα απαντάει στις Φιλιππίνες και για τον χάρτη των 9 γραμμών σύμφωνα με τον οποίο διεκδικεί τον έλεγχο όλης της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Αρνείται την κατηγορία αυτή και επισημαίνει πως οι θαλάσσιες ζώνες που διεκδικεί ανήκουν στην Κίνας για ιστορικούς λόγους και ο έλεγχος που ασκεί στη θάλασσα είναι συμβατός με το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Η πρόθεση της Κίνας είναι να επιλύει τις όποιες διαφορές σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και με ειρηνικά μέσα και υπερασπίζεται την ελεύθερη ναυσιπλοΐα. Όπως έχουμε αναλύσει και σε παραπάνω κεφάλαιο η κινεζική κυβέρνηση δεν έχει διασαφηνίσει την σημασία του χάρτη των 9 γραμμών ώστε να μπορεί να του δίνει διαφορετικές ερμηνείες ανάλογα με τις κατηγορίες που τις απαγγέλλονται. Επίσης, θεωρεί ότι έναρξη διαδικασιών διεθνούς διαιτησίας από πλευράς των Φιλιππίνων για τις διενέξεις στη Νότια Σινική Θάλασσα αποτελούν παραβίαση του διεθνούς δικαίου και των διαδικασιών που προβλέπονται για την επίλυση διαφορών μεταξύ κρατών. Το ζήτημα από την κινεζική πλευρά που πρέπει να επιλυθεί είναι η παράνομη κατοχή νησιών στις νήσους Spratly από τις Φιλιππίνες που συνιστούν παραβίαση του Χάρτη του ΟΗΕ. Η Κίνα κλείνει την επιστολή απορρίπτοντας το Σχέδιο Τριών Δράσεων που έχει προτείνει το κράτος των Φιλιππίνων στην επιστολή του⁴³. Από τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους παρατηρείται αύξηση της έντασης μεταξύ των δύο κρατών με τις Φιλιππίνες να καταγγέλλουν την παρουσία στρατιωτικών δυνάμεων της Κίνας στην περιοχή της Νότιας Σινικής Θάλασσας που με βάση το Σύμβαση για το Δίκαιο της

---

⁴³ Letter dated 7 October 2014 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General [A/69/429](https://undocs.org/A/69/429) <https://undocs.org/A/69/429>

Θάλασσας ανήκει στο κράτος των Φιλιππίνων. Εν συνεχεία ζητάει από την Κίνα να σεβαστεί το διεθνές δίκαιο και εμπράκτως να συμβάλει στην διατήρηση της ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή⁴⁴. Η κατάσταση έχει προκαλέσει ιδιαίτερη ανησυχία και στην Ιαπωνία που με τη σειρά της αποφάσισε την παροχή στρατιωτικής βοήθειάς προς τις Φιλιππίνες⁴⁵. Τέλος, οι ΗΠΑ, η Γαλλία και η Ιαπωνία θα προβούν σε κοινή άσκηση στη Νότια Σινική Θάλασσα με σκοπό να δηλώσουν την υποστήριξή τους στις Φιλιππίνες⁴⁶

5.2. Το Δικαστήριο για τη Νότια Σινική Θάλασσα – Δημοκρατία των Φιλιππίνων Εναντίον Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας

Για τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα συστάθηκε δικαστήριο που προέκυψε από πρωτοβουλία του κράτους των Φιλιππίνων. Η Δημοκρατία των Φιλιππίνων σύμφωνα με τα όσα προβλέπει η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας έκανε χρήση του δικαιώματος της για διεθνή διαιτησία εναντίον της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Η ενέργεια αυτή έγινε μονομερώς καθώς η Κίνα δεν συμφώνησε στη διαιτησία διότι απορρίπτει την ύπαρξη διενέξεων στη Νότια Σινική Θάλασσα, τα νησιά και τις θαλάσσιες ζώνες αυτής. Ωστόσο, το Παράρτημα VII της Σύμβασης προβλέπει ότι μπορεί να συσταθεί και μονομερώς διαιτησία ακόμη και αν η άλλη πλευρά αρνείται τη συμμετοχή σε αυτήν, στην περίπτωση που η υπόθεση έχει ισχυρά νομικά θεμέλια και υποστηρίζεται από τα γεγονότα. Στην συγκεκριμένη περίπτωση η μονομερής σύσταση της διαιτησίας είναι σύμφωνη με το διεθνές δίκαιο. Η Κίνα φυσικά αρνείται τη δικαιοδοσία της διαιτησίας και του δικαστηρίου που συστάθηκε στη συνέχεια. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 288 της Σύμβασης προβλέπεται ότι στην περίπτωση που αμφισβητείται η δικαιοδοσία της διαιτησίας ή του δικαστηρίου για μία υπόθεση, το δικαστήριο είναι αυτό που θα αποφασίσει αν

⁴⁴ [Respect for the Rule of Law in South China Sea, Enhanced Cooperation in Maritime Security, at ASEAN-New Zealand Dialogue](https://dfa.gov.ph/search?searchword=south%20china%20sea&searchphrase=all) <https://dfa.gov.ph/search?searchword=south%20china%20sea&searchphrase=all>

⁴⁵ Philippine armed forces become first foreign military to get gear via Japanese ODA <https://www.japantimes.co.jp/news/2021/05/04/national/japan-philippine-military-oda/>

⁴⁶ Japan plans first joint military drill with US, France as Manila issues more protests against Beijing in South China Sea <https://www.scmp.com/news/asia/east-asia/article/3130828/japan-plans-first-joint-military-drill-us-france-manila-issues>

δύνανται να προχωρήσει την υπόθεση. Το Δικαστήριο για τη Νότια Σινική Θάλασσα διεξήγαγε ακροάσεις από τις 24 ως τις 30 Νοεμβρίου και έκρινε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που παραχωρήθηκαν από τη Δημοκρατία των Φιλιππίνων ότι έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει τα ζητήματα. Ανακοίνωσε επίσης ότι η απόφαση του δικαστηρίου είναι δεσμευτική για τα μέρη της σύμφωνα με το άρθρο 296 και το άρθρο 11 του παραρτήματος VII της Σύμβασης.

Η Κίνα στήριξε τη θέση της για την απόρριψη της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου ισχυριζόμενη ότι η διένεξη στη Νότια Σινική Θάλασσα αφορά την εδαφική κυριαρχία, άσχετα νομικού ζητήματος από τη Σύμβαση για το Διεθνές Δίκαιο. Παρόλα αυτά το δικαστήριο έκρινε ότι ενώ υπάρχουν διενέξεις που αφορούν την κυριαρχία νησιών, τα ζητήματα τα οποία κατέθεσε η Δημοκρατία των Φιλιππίνων είναι ζητήματα ερμηνείας και εφαρμογής της Σύμβασης.

Η Δημοκρατία των Φιλιππίνων κατέθεσε 15 ζητήματα για να εκδικασθούν από το δικαστήριο. Μεταξύ των ζητημάτων αυτών οι Φιλιππίνες αρχικά ζητούν οι διεκδικήσεις και τα δικαιώματα των κρατών στη Νότια Σινική Θάλασσα και τις θαλάσσιες ζώνες της να είναι σύμφωνες με τη Σύμβαση. Στη συνέχεια ζητούν να απορριφθούν οι ισχυρισμοί της Κίνας για τα κυριαρχικά δικαιώματα και τις θαλάσσιες ζώνες που επιδιώκει να αποκτήσει στη Νότια Σινική Θάλασσα καθώς ξεπερνούν τα όρια των διάφορων ζωνών όπως προβλέπονται στη Σύμβαση. Έπειτα, ο ύφαλος Scarborough και άλλοι ύφαλοι και βράχοι που βρίσκονται στη θάλασσα δεν διαθέτουν θαλάσσιες ζώνες (εσωτερικά ύδατα, αιγιαλίτιδα ζώνη, αποκλειστική οικονομική ζώνη και υφαλοκρηπίδα) σύμφωνα με το Δίκαιο της Θάλασσας, ζήτημα που πρέπει να επιβεβαιώσει το δικαστήριο. Κατηγορούν επίσης την Κίνα για παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων των Φιλιππίνων όσον αφορά τη διαχείριση των φυσικών πόρων και την οικονομική εκμετάλλευση αυτών στην ΑΟΖ και στην υφαλοκρηπίδα τους κράτους. Καταγγέλλεται και για παρενόχληση Φιλιππινέζων ψαράδων στον ύφαλο Scarborough, για καταστροφή του θαλάσσιου περιβάλλοντος διαφόρων υφάλων και βράχων και για πρόκληση υλικών ζημιών σε πλοία και σκάφη με τη σημαία των Φιλιππίνων. Ακόμη ένα ζήτημα που τίθεται για εκδίκαση είναι η παράνομη τοποθέτηση τεχνητών νησιών και άλλων εγκαταστάσεων στη Νότια Σινική Θάλασσα. Τέλος, η Κίνα παρενοχλεί προσωπικό των Φιλιππίνων στο ύφαλο Thomas και εμποδίζει την ελεύθερη ναυσιπλοΐα πλοίων με τη σημαία των Φιλιππίνων στα νερά γύρω από αυτόν.

Το Δικαστήριο για τη Νότια Σινική Θάλασσα έκρινε ότι η δραστηριοποίηση σε πολλές θαλάσσιες ζώνες συνιστούν παραβίαση των κυριαρχικών δικαιωμάτων των Φιλιππίνων καθώς βρίσκονται στην αποκλειστική οικονομική ζώνη του κράτους των δεύτερων. Έχει εμποδίσει τις Φιλιππίνες να εξερευνήσουν και να εκμεταλλευτούν τους φυσικούς πόρους των θαλάσσιων ζωνών τους και αναγνωρίζεται το δικαίωμα της αλιείας στο κράτος των Φιλιππίνων στον ύφαλο Scarborough. Επίσης, κρίνεται παράνομος ο μεγάλος αριθμός πλοίων της κινεζικής ακτοφυλακής καθώς δημιουργείται κίνδυνος σύγκρουσης. Στη συνέχεια το δικαστήριο αποφάσισε ότι ο μεγάλος αριθμός τεχνητών νησιών που έχει εγκαταστήσει στη Νότια Σινική Θάλασσα έχει προκαλέσει μεγάλη καταστροφή του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των ζώντων φυσικών πόρων σε αυτό. Τέλος, κρίθηκε ότι σε στρατιωτικά ζητήματα που έχουν καταγγεληθεί στην περιοχή για χρήση βίας από την Κίνα το δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία εκδίκασής τους. Παρόλα αυτά επισημαίνεται ότι οι ενέργειες της Κίνας δεν συμβάλλουν στην ειρηνική επίλυση των ζητημάτων της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Η απόφαση έχει γίνει δεκτή από τη Μαλαισία και το Βιετνάμ που είναι αποδέκτες παρόμοιων ενεργειών από την Κίνα⁴⁷.

Το δικαστήριο διεξήχθη το 2016 και νομικά σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας αλλά και το διεθνές δίκαιο έχουν καταδικαστεί οι ενέργειες της Λαϊκής Δημοκρατία της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα και όπως αναφέρθηκε η απόφαση του δικαστηρίου είναι δεσμευτική για την Κίνα. Ωστόσο, το ζήτημα για το κινεζικό κράτος δεν είναι μόνο νομικό αλλά και στρατηγικό και οι ενέργειες για την οποίες έχει καταδικαστεί συνεχίζονται μέχρι και σήμερα. Οπότε οι προσπάθειες της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων να ακολουθήσουν τη νομική οδό και να δώσουν λύση στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα δεν απέδωσαν καθώς η Κίνα αγνοεί και δεν δέχεται τις αποφάσεις του δικαστηρίου και επιμένει στις αρχικές τις τοποθετήσεις.

---

⁴⁷ PCA Press Release: The South China Sea Arbitration (The Republic of the Philippines v. The People's Republic of China) <https://docs.pca-cpa.org/2016/07/PH-CN-20160712-Press-Release-No-11-English.pdf>

6. Τα Υπόλοιπα Κράτη της Νοτιοανατολικής Ασίας

Στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα εμπλέκονται και η Μαλαισία, το Σουλτανάτο του Μπρουνέι, η Ινδονησία και η Ταϊβάν εκτός από τα κράτη που ήδη μελετήσαμε. Ωστόσο, οι διεκδικήσεις των τεσσάρων αυτών κρατών είναι πολύ περιορισμένες συγκριτικά με την Κίνα, το Βιετνάμ και τις Φιλιππίνες και εκδηλώνουν τις διεκδικήσεις τους με πολύ ήπιο τρόπο.

6.1. Η Μαλαισία

Η Μαλαισία είναι κράτος μέρος της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας από το 1982. Ωστόσο, ενώ η χάραξη των γραμμών βάσης έχει γίνει με την μέθοδο των ευθειών γραμμών δεν έχει δημοσιοποιήσει τις συντεταγμένες σχετικά με αυτές στον ΟΗΕ όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της Σύμβασης. Σύμφωνα με το δίκαιο της θάλασσας η Μαλαισία διεκδικεί αιγιαλίτιδα ζώνη στα 12 ναυτικά μίλια, αποκλειστική οικονομική ζώνη στα 200 ναυτικά μίλια και υφαλοκρηπίδα που ξεπερνά τα 200 ναυτικά μίλια. Διεκδικεί επίσης μέρος των νήσων Spratly που βρίσκονται στην ΑΟΖ της Κίνας. Αυτές είναι οι διεκδικήσεις της Μαλαισίας και έχει διατηρήσει χαμηλό προφίλ όσον αφορά την διεκδίκηση τους επιλέγοντας κυρίως διπλωματικά μέσα. Ο λόγος που το κάνει αυτό είναι η διατήρηση των φιλικών σχέσεων που έχει με το κράτος της Κίνας. Εκτός από τις διεκδικήσεις της η Μαλαισία ελέγχει και έναν μεγάλο αριθμό βράχων και υφάλων που οι περισσότεροι πέρα από χωρική θάλασσα δεν δικαιούνται καν θαλάσσιες ζώνες. Οι βράχοι και οι ύφαλοι αυτοί διεκδικούνται από την Κίνα, το Βιετνάμ, τις Φιλιππίνες και την Ταϊβάν. Τέλος, αν τα νησιά Spratly αντιμετωπίζονται ως ξεχωριστά και όχι ως ενιαίο σύμπλεγμα τότε νομικά και ιστορικά οι διεκδικήσεις της Μαλαισίας και των Φιλιππίνων σε μερικά από αυτά είναι ισχυρότερες από της Κίνας και του Βιετνάμ. Αξίζει να σημειωθεί ότι τον προηγούμενο χρόνο η ένταση μεταξύ Μαλαισίας και Κίνας κλιμακώθηκε καθώς η δεύτερη έστειλε διερευνητικά πλοία στην αποκλειστική οικονομική ζώνη της πρώτης. Ωστόσο, το κινεζικό κράτος εκμεταλλεύτηκε την πανδημία του κορωνοϊού παρέχοντας ιατρική βοήθεια στο κράτος της Μαλαισίας, γεγονός που βελτίωσε σε

κάποιο βαθμό την κατάσταση και κατεύνασε την κοινή γνώμη του λαού της Μαλαισίας⁴⁸. Έτσι λοιπόν, οι διεκδικήσεις της Μαλαισίας είναι ξεκάθαρες και με δημοσιευμένες συντεταγμένες και ελέγχουν 3 νησιά από το σύμπλεγμα Spratly, ενώ ταυτόχρονα το διεκδικούν ολόκληρο⁴⁹.

6.2. Το Σουλτανάτο του Μπρουνέι

Το Σουλτανάτο του Μπρουνέι υπέγραψε τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας στις 12 Μαΐου του 1984. Παρόλα αυτά δεν έχει καταθέσει συντεταγμένες στον ΟΗΕ σχετικά με τις γραμμές βάσης και τις υπόλοιπες θαλάσσιες ζώνες. Διατηρεί όμως σύμφωνα με το δίκαιο της θάλασσας αιγιαλίτιδα ζώνη, αποκλειστική οικονομική ζώνη και υφαλοκρηπίδα. Η ΑΟΖ της ορίζεται στα 200 ναυτικά μίλια και η υφαλοκρηπίδα της ξεπερνάει τα 200 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης. Δεν έχει γίνει όμως σαφή οριοθέτησή τους στα Ηνωμένα Έθνη και δεν έχουν οριστεί και με ακρίβεια οι γραμμές βάσης του κράτους. Η μόνη διεκδίκηση του Σουλτανάτου αφορά τον ύφαλο Louisa στις νήσους Spratly καθώς βρίσκεται εντός της υφαλοκρηπίδας του κράτους. Σχετικά με τον ύφαλο αυτόν βρίσκεται σε διένεξη με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας επειδή τον περιλαμβάνει ο χάρτης των 9 γραμμών. Είναι όμως ξεκάθαρο ότι σύμφωνα με τη Σύμβαση η Κίνα δεν έχει καμία δικαιοδοσία σε αυτόν. Τέλος, δεν έχει διευκρινιστεί η φύση του Louisa, αν βρίσκεται δηλαδή συνεχώς πάνω από τη επιφάνεια της θάλασσας ή αν καλύπτεται από τη θάλασσα και ανήκει στον βυθό της. Φαίνεται ότι από όλα τα κράτη όμως το Σουλτανάτο έχει την ισχυρότερη νομική βάση όμως το ότι βρίσκεται στην υφαλοκρηπίδα αποδίδει άμεσα εδαφική κυριαρχία. Η εδαφική κυριαρχία συνεπάγεται θαλάσσιες ζώνες και όχι το αντίθετο⁵⁰. Καταληκτικά, το κράτος δεν διεκδικεί κανένα νησί αλλά μέρος της Νότιας Σινικής

---

⁴⁸ A CNA Occasional Paper Malaysia and Brunei: An Analysis of their Claims in the South China Sea. Ashley Roach https://www.cna.org/cna_files/pdf/iop-2014-u-008434.pdf σελίδες 10 - 31

⁴⁹ Territorial claims in the Spratly and Paracel Islands. GlobalSecurity.org. Retrieved from <http://www.globalsecurity.org/military/world/war/spratly-claims.htm>. Accessed April 30, 2010.

⁵⁰ A CNA Occasional Paper Malaysia and Brunei: An Analysis of their Claims in the South China Sea. Ashley Roach https://www.cna.org/cna_files/pdf/iop-2014-u-008434.pdf σελίδες 35 - 43

Θάλασσας που βρίσκεται εντός της υφαλοκρηπίδας και τη ΑΟΖ της που περιλαμβάνει και τον ύφαλο Louisa⁵¹. Επισημώς το Σουλτανάτο υποστηρίζει ότι οι διαφορές στη Νότια Σινική Θάλασσα πρέπει να επιλυθεί μέσω διαπραγματεύσεων μεταξύ των κρατών και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και να εξασφαλιστεί η ειρήνη, η ασφάλεια και η σταθερότητα της περιοχής⁵².

6.3. Η Ταϊβάν

Η Ταϊβάν δεν είναι μέρος της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας. Επίσης, η πολιτική της δεν είναι σταθερή καθώς εξαρτάται από εσωτερικά πολιτικά ζητήματα και τις σχέσεις που επιδιώκει να διατηρεί με την Κίνα. Είναι αρκετά ουδέτερη στις διεκδικήσεις της Νότια Σινική Θάλασσα καθώς δεν χρησιμοποιεί διπλωματικά ή άλλα μέσα για να ισχυροποιήσει τη θέση της. Ωστόσο, η Ταϊβάν διεκδικεί στη Νότια Σινική Θάλασσα ότι και η Κίνα χρησιμοποιώντας τον χάρτη των 9 γραμμών που περιλαμβάνει σχεδόν ολόκληρη την περιοχή και ενώ δεν διεκδικεί επιθετικά αυτά που προβλέπονται στον χάρτη δεν έχει εγκαταλείψει τις διεκδικήσεις της. Τα μόνα νησιά που βρίσκονται υπό τον έλεγχο της Ταϊβάν είναι τα Pratas και η μεγαλύτερη νήσος των Spratlys. Συμπερασματικά η Ταϊβάν δεν είναι και σε θέση να πραγματοποιήσει ενέργειες για να αποκτήσει τον έλεγχο των νήσων και των θαλάσσιων ζωνών που διεκδικεί και καμία φιλοαμερικανική κυβέρνηση του κράτους δεν θα επιδίωκε να αποκτήσει ζώνες στις οποίες δεν δικαιούται κυριαρχικά δικαιώματα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

6.4. Η Ινδονησία

Το τελευταίο κράτος της περιοχής της νοτιοανατολικής Ασίας που επηρεάζεται από τη διένεξη στη Νότια Σινική Θάλασσα αλλά δεν είναι επίσημα μέρος της κάτι το οποίο επιβεβαιώνει και το ίδιο, είναι αυτό της Ινδονησίας. Η Ινδονησία δεν διατηρεί καμία εδαφική διεκδίκηση στη Νότια Σινική Θάλασσα όμως μέρος της αποκλειστική οικονομικής ζώνης της βρίσκεται σε αυτήν. Έχει υπογράψει συμφωνίες όπως

---

⁵¹Spratly Islands Dispute. (May 1997) American University:Trade and Environment Database. Retrieved from <http://www1.american.edu/projects/mandala/TED/SPRATLY.HTM>. Accessed April 30,2010

⁵²20 July 2020 - STATEMENT ON THE SOUTH CHINA SEA
<http://www.mfa.gov.bn/Lists/Press%20Room/news.aspx?id=841&source=http://www.mfa.gov.bn/site/home.aspx>

προβλέπεται από τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας για οριοθέτηση ΑΟΖ με τις Φιλιππίνες⁵³ και για οριοθέτηση υφαλοκρηπίδας με το Βιετνάμ⁵⁴ και την Μαλαισία⁵⁵. Ο λόγος που αναφέρεται η Ινδονησία είναι η ΑΟΖ της στη Νότια Σινική Θάλασσα που βρίσκεται εντός των 9 γραμμών του χάρτη της Κίνας και άρα διεκδικείται από τη Λαϊκή Δημοκρατία.

---

⁵³ Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Indonesia on the delimitation of the continental shelves between the two countries, 27 October 1969

<https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/TREATIES/MYS-IDN1969CS.PDF>

⁵⁴ Agreement between the Government of the Republic of Indonesia and the Government of the Republic of the Philippines concerning the delimitation of the exclusive economic zone boundary, 23 May 2014

<https://treaties.un.org/Pages/showDetails.aspx?objid=0800000280562a05&clang=en>

⁵⁵ Agreement between the Government of the Socialist Republic of Vietnam and the Government of the Republic of Indonesia concerning the delimitation of the continental shelf boundary, 26 June 2003

7. Η Ένωση των Νοτιοανατολικών Κρατών της Ασίας (ASEAN)

Σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις για τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα διαδραματίζει και η Ένωση των Νοτιοανατολικών Κρατών της Ασίας (ASEAN). Ιδρύθηκε το 1967 και κράτη μέλη του είναι μεταξύ άλλων το Βιετνάμ, το Σουλτανάτο του Μπρουνέι, η Μαλαισία και οι Φιλιππίνες. Σκοπός του διεθνούς διακυβερνητικού οργανισμού είναι η δημιουργία ενός δεσμού μεταξύ των κρατών μελών για την ισχυροποίησή τους και την καλύτερη εκπροσώπησή τους στις διεθνείς υποθέσεις. Τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης και οι διεκδικήσεις της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα εντός των ΑΟΖ και νησιών των άλλων κρατών της περιοχής ώθησε τα κράτη της Νοτιοανατολικής Ασίας να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους στις θαλάσσιες ζώνες τους και μέσω της Ένωσης. Τα μέσα που χρησιμοποιεί η Κίνα και η επιθετικότητά της για να αποκτήσει τα όσα διεκδικεί στη Νότια Σινική Θάλασσα δεν είναι εύκολα διαχειρίσιμα από τα κράτη αυτά ώστε να την αντιμετωπίσουν μονομερώς. Εξάλλου όπως έχει αναφερθεί σε παραπάνω κεφάλαιο η Κίνα επιδιώκει να αντιμετωπίζει τα ζητήματα σχετικά με τις νήσους και τις θαλάσσιες ζώνες στη Νότια Σινική Θάλασσα σε διμερές επίπεδο γιατί είναι ευκολότερο να εκφοβίσει τα άλλα κράτη με την τακτική αυτή και να εδραιώσει τις διεκδικήσεις της. Ωστόσο, ο συντονισμός των κρατών αυτών για την αντιμετώπιση της Κίνας από κοινού μέσω της Ένωσης δεν ήταν εύκολη υπόθεση καθώς μικρά ζητήματα υπάρχουν και μεταξύ όσων αφορά τη Νότια Σινική Θάλασσα.

Η ASEAN και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχουν συμφωνήσει πώς οι διαφορές των κρατών όσον αφορά τα νησιά και τις θαλάσσιες ζώνες στη Νότια Σινική Θάλασσα μεταξύ τους πρέπει να επιλύονται με ειρηνικά μέσα και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση. Επιπλέον επιδιώκεται από τα κράτη της Ένωσης να μπορεί να διαδραματίζει ρόλο στην αποτροπή χρήσης η απειλής χρήσης βίας από τα κράτη που εμπλέκονται στα ζητήματα αυτά και καταβάλλονται προσπάθειες από την ASEAN να πείσει την Κίνα να συμφωνήσει σε έναν δεσμευτικό Κώδικα Συμπεριφοράς (COC) σχετικά με τη διένεξη μεταξύ των κρατών. Η Κίνα μέχρι και σήμερα βρίσκεται σε διαβουλεύσεις με τα κράτη της Ένωσης χωρίς αποτέλεσμα όμως καθώς δεν έχει συμφωνήσει ακόμα στο αποκτήσει δεσμευτικό χαρακτήρα η συμφωνία της με την ASEAN.

Η ASEAN από τη δεκαετία του 1990 έχει προσπαθήσει να επέμβει στα ζητήματα δικαίου θαλάσσης της Νότια Σινικής Θάλασσας όταν τα κράτη όπως η Κίνα και το Βιετνάμ σε μικρότερο βαθμό, πραγματοποιούσαν παράνομες ενέργειες για να αποκτήσουν το έλεγχο νησιών, όπως τα Spratly, ή όταν η Κίνα καταπατούσε τα κυριαρχικά δικαιώματα των άλλων κρατών στις θαλάσσιες ζώνες τους (ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα). Οι επεμβάσεις της Ένωσης δεν είχαν επιτυχία. Οι Φιλιππίνες ήταν αυτές που πήραν την πρωτοβουλία να πείσουν τα υπόλοιπα κράτη της ASEAN να υιοθετήσουν έναν κώδικα συμπεριφοράς στη Νότια Σινική Θάλασσα για να περιορίσουν τις παράνομες ενέργειες και διεκδικήσεις της Κίνας. Ύστερα από μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις τα κράτη μέλη της Ένωσης κατέληξαν σε ένα κείμενο και ως απάντηση η Κίνα διαμόρφωσε δικό της κείμενο. Τα κράτη μέλη της ASEAN και η Κίνα ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις χρησιμοποιώντας ως βάση τους κώδικες τους για να καταλήξουν σε ένα κοινό κείμενο. Τέσσερα βασικά σημεία στάθηκαν εμπόδιο στην υπογραφή ενός τελικού κειμένου. Αυτά ήταν οι γεωγραφικές διεκδικήσεις των κρατών, οι διάφοροι περιορισμοί στην τοποθέτηση εγκαταστάσεων στις θαλάσσιες ζώνες, η σύλληψη ψαράδων στις αμφισβητούμενες ζώνες και η στρατιωτική παρουσία δυνάμεων στα νησιά Spratly. Οι δύο πλευρές δεν μπόρεσαν να συμφωνήσουν και τελικά κατέληξαν σε έναν μη δεσμευτικό κώδικα, την Διακήρυξη Συμπεριφοράς των Μερών της Νότιας Σινικής Θάλασσας το 2002⁵⁶.

7.1. Η Διακήρυξη Συμπεριφοράς των Μερών στη Νότια Σινική Θάλασσα

Το τελικό κείμενο της διακήρυξης διαμορφώθηκε με μικρές τροποποιήσεις το 2012. Προβλέπει ότι οι διακρατικές σχέσεις των μερών της διακήρυξης θα είναι σύμφωνες με τον Χάρτη του ΟΗΕ, το διεθνές δίκαιο, τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και τις άλλες συμφωνίες που υπάρχουν μεταξύ τους. Στην συνέχεια τα κράτη επιβεβαιώνουν το αναφαίρετο δικαίωμα των άλλων κρατών στην ελεύθερη ναυσιπλοΐα και στις πτήσεις στον εναέριο χώρο της Νότιας Σινικής Θάλασσας όπως προβλέπεται στη Σύμβαση. Επίσης, τα κράτη δεσμεύονται στην επίλυση των ζητημάτων δικαίου θαλάσσης όσον αφορά τις θαλάσσιες ζώνες και τα νησιά στη Νότια Σινική Θάλασσα με ειρηνικά μέσα και χωρίς την απειλή ή χρήση βίας

---

⁵⁶ ASEAN, China and the Code of Conduct in the South China Sea Carlyle Thayer σελίδα 75 – 84

σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση. Δεσμεύονται και στην αποφυγή ενεργειών που θα μπορούσαν να κλιμακώσουν την ένταση στην περιοχή. Έπειτα για την βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των κρατών μερών της διακήρυξης συμφωνούν να συνεργαστούν για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την διεξαγωγή ερευνών στις θαλάσσιες ζώνες, την εξασφάλιση της ναυσιπλοΐας και της επικοινωνίας πλοίων που βρίσκονται στη Νότια Σινική Θάλασσα, τη διεξαγωγή επιχειρήσεων διάσωσης και την καταπολέμηση του εγκλήματος στις θαλάσσιες ζώνες τις περιοχής. Τέλος, τα κράτη συμφωνούν στην τήρηση των κανόνων της διακήρυξης και στο ότι και άλλα τα άλλα κράτη πρέπει να τη σεβαστούν καθώς εξασφαλίζει την τήρηση του της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας στη Νότια Σινική Θάλασσα και την ειρήνη και την ασφάλεια στην νοτιοανατολική Ασία⁵⁷. Αξίζει να σημειωθεί ότι και οι Φιλιππίνες υποστηρίζουν τις διπλωματικές προσπάθειες της ASEAN.

Εξετάζοντας του κανόνες που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της Λαϊκής Δημοκρατίας και των κρατών μελών της ASEAN στη Διακήρυξη Συμπεριφοράς των Μερών στη Νότια Σινική Θάλασσα διαπιστώνουμε με όσα έχουν παρουσιαστεί σε προηγούμενα κεφάλαιο ότι η Κίνα δεν τηρεί τη συμφωνία. Παρά τα όσα προβλέπονται στη διακήρυξη η Κίνα θέτει εμπόδια στην ελεύθερη ναυσιπλοΐα και στις πτήσεις στον εναέριο χώρο της Νότιας Σινικής Θάλασσας, επιδίδεται σε απειλή και χρήση βίας, προκαλεί καταστροφές στο θαλάσσιο περιβάλλον, ασκεί έλεγχο και κυριαρχικά δικαιώματα σε νησιά και στις θαλάσσιες ζώνες τους που δεν τις ανήκουν, οι ενέργειες της προκαλούν κλιμάκωση και απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής και γενικότερα παραβιάζουν τον Χάρτη του ΟΗΕ, τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και το διεθνές δίκαιο. Η παραβίαση της διακήρυξης από την Κίνα έχει καταγγεληθεί πολλές φορές από το Βιετνάμ και τις Φιλιππίνες στις επιστολές τους στα Ηνωμένα Έθνη και ζητούν στη συνέχεια να σεβαστεί τους κανόνες της. Ωστόσο, όπως έχει ήδη αναφερθεί η Κίνα δεν έχει ακόμη συμφωνήσει σε ένα δεσμευτικό πλαίσιο κανόνων συμπεριφοράς όσον αφορά τη Νότια Σινική Θάλασσα και τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης σε αυτήν. Ενώ βρίσκεται σε διαβουλεύσεις με την Ένωση καθυστερεί επιτηδευμένα στη διαμόρφωση ενός τελικού δεσμευτικού κειμένου για να μπορεί ταυτόχρονα να βρίσκεται σε φιλικές διαπραγματεύσεις με τα

---

⁵⁷ DECLARATION ON THE CONDUCT OF PARTIES IN THE SOUTH CHINA SEA
https://asean.org/?static_post=declaration-on-the-conduct-of-parties-in-the-south-china-sea-2

άλλα κράτη δείχνοντας καλό πρόσωπο στη διεθνή κοινή γνώμη και ταυτόχρονα να συνεχίζει τις παράνομες ενέργειες στη Νότια Σινική Θάλασσα.

8. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής στα Ζητήματα Δικαίου Θαλάσσης της Νότιας Σινικής Θάλασσας

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής μπορεί να βρίσκονται χιλιάδες μίλια μακριά από τη Νότια Σινική Θάλασσα, όμως διατηρούν πολλά συμφέροντα στην περιοχή καθώς και συμμάχους. Από την άλλη οι σχέσεις των ΗΠΑ ειδικά τα τελευταία χρόνια είναι τετριμμένες και βρίσκονται σε σύγκρουση σε πολλά σημεία και ένα από αυτά είναι και τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα και τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες που διεκδικεί η Κίνα στην περιοχή. Εκτός από τα συμφέροντα των ΗΠΑ που επηρεάζονται αρνητικά από τις ενέργειες της Κίνας στη Νότια Θάλασσα, οι διεκδικήσεις της δεν συμφωνούν με το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Η επιμονή της Κίνας στην εδραίωση των διεκδικήσεών της μπορεί να δημιουργήσει ζητήματα και σε άλλες θάλασσες. Για το λόγο αυτό οι ΗΠΑ έχουν εμπλακεί στα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας για να περιορίσουν την Κίνα, για να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους στην περιοχή και για να προστατεύσουν τη Σύμβαση και το διεθνές δίκαιο και τα κατ' επέκταση τα συμφέροντά τους και σε άλλες θάλασσες.

Ένα από τα βασικότερα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα για το οποίο οι ΗΠΑ και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας διαφωνούν έντονα, είναι η ελευθερία της ναυσιπλοΐας. Σύμφωνα με τις ΗΠΑ όλα τα κράτη έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης ναυσιπλοΐας και τη χρήση του εναέριου χώρου πάνω από τις θάλασσες βάσει του διεθνούς δικαίου. Επίσης, διενεργεί σε πολλές θάλασσες επιχειρήσεις ελεύθερης ναυσιπλοΐας (FONOPS) πάντοτε όμως με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και στα παράκτια κράτη των θαλασσών αυτών. Οι ΗΠΑ υποστηρίζουν ότι σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας τα κράτη έχουν δικαίωμα στην οικονομική εκμετάλλευση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης τους και στην επιβολή περιορισμών σε τρίτα κράτη σχετικά με οικονομικά θέματα. Τα δικαιώματα όμως αυτά δεν εκτείνονται και σε στρατιωτικές δραστηριότητες τρίτων κρατών εντός των ΑΟΖ των παράκτιων κρατών. Αντιθέτως, η Κίνα υποστηρίζει ότι η Σύμβαση δίνει τη δυνατότητα στα κράτη να ρυθμίζουν και στρατιωτικές δραστηριότητες εντός των ΑΟΖ τους, ισχυρισμό που εφαρμόζει και έμπρακτα με σκοπό να περιορίζει την κυκλοφορία ξένων πολεμικών πλοίων στην Νότια Σινική Θάλασσα. Το δικαίωμα αυτό σύμφωνα με την Κίνα αφορά και τον εναέριο χώρο της ΑΟΖ της. Οι διεκδικήσεις της Κίνας και η παρερμηνεία της Σύμβασης από μέρους της έχει

οδηγήσει της ΗΠΑ εμπλακούν περισσότερα στα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας καθώς διεκδικεί νησιά και θαλάσσιες ζώνες που καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής. Η καθιέρωση αυτών των ισχυρισμών μπορεί να απομακρύνουν εντελώς της ΗΠΑ από την περιοχή πλήττοντας σε μεγάλο βαθμό τα συμφέροντα της στην Νοτιοανατολική Ασία.

Οι ΗΠΑ λοιπόν υποστηρίζουν ότι διεκδικήσεις της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα που διατυπώνονται στον χάρτη των 9 διακεκομμένων γραμμών δεν συμφωνούν με τη Σύμβαση και οι ενέργειές της για να αποκτήσει των έλεγχο των νησιών και των θαλάσσιων ζωνών που επιθυμεί συνιστούν παραβάσεις του διεθνούς δικαίου. Η άποψη των ΗΠΑ όσον αφορά τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένη με την ετυμηγορία του Δικαστηρίου για τη Νότια Σινική Θάλασσα που δικαίωσε τις Φιλιππίνες και έκρινε ότι οι διεκδικήσεις της Κίνας παραβιάζουν το δίκαιο της θάλασσας. Ωστόσο, πρέπει να συμμορφωθούν με την απόφαση του δικαστηρίου καθώς είναι δεσμευτική για κράτη. Το δικαστήριο επίσης έκρινε ότι η Λαϊκή Δημοκρατία δεν μπορεί να με νόμιμο τρόπο να διεκδικήσει αποκλειστική οικονομική ζώνη στον ύφαλο και στα νησιά Spratly καθώς βρίσκονται στην ΑΟΖ και στην υφαλοκρηπίδα των Φιλιππίνων. Καταδικάζονται επίσης από τις ΗΠΑ οι παράνομες ενέργειες της Κίνας στα υπόλοιπα κράτη της Νότιας Σινικής Θάλασσας και η απειλή ή χρήση βίας από μέρος της για να τα εκφοβίσει. Αναφορικά με την διεκδίκηση της Κίνας στα νησιά Spratly και την υποστήριξη της Κίνας ότι διαθέτουν θαλάσσιες ζώνες, δηλαδή ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα, οι ΗΠΑ υποστηρίζουν ότι διαθέτουν μόνο αιγιαλίτιδα ζώνη καθώς είναι αμφισβητούμενα και εμπλέκονται και άλλα κράτη⁵⁸.

Η θέση των Ηνωμένων Πολιτειών στα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας είναι αποκλειστικά υπέρ των κρατών της Νοτιοανατολικής Ασίας, δηλαδή του Βιετνάμ, των Φιλιππίνων, της Μαλαισίας, του Μπρουνέι και της Ινδονησίας. Είναι αναγκαίο να προστατευτούν τα κυριαρχικά δικαιώματα των κρατών αυτών όσον αφορά τις θαλάσσιες ζώνες τους και τα νησιά τους διότι έτσι προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο. Οι ενέργειες της Κίνας δημιουργούν προβλήματα στα κράτη αυτά και παραβιάζουν

---

⁵⁸ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 14 - 16

το διεθνές δίκαιο, τη Σύμβαση και τον Χάρτη του ΟΗΕ κλιμακώνοντας της ένταση στη Νότια Σινική Θάλασσα γεγονός που απειλεί την ειρήνη και την ασφάλεια της περιοχής. Καταδικαστέα από τις ΗΠΑ είναι και η τοποθέτηση μεγάλου αριθμού τεχνητών νησιών και άλλων εγκαταστάσεων στη Νότια Σινική Θάλασσα. Η Κίνας έχει μετατρέψει της εγκαταστάσεις αυτές σε στρατιωτικές βάσεις και έχει μεταφέρει μεγάλο αριθμό στρατιωτικού εξοπλισμού σε αυτές. Η ενέργεια αυτή σε συνδυασμό με την μεγάλη παρουσία πολεμικών πλοίων της Κίνας δημιουργούν ανασφάλεια στα υπόλοιπα κράτη και απειλούν την ειρήνη στην Νοτιοανατολική Ασία. Οι Ηνωμένες Πολιτείες τονίζουν ότι σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας οι θαλάσσιες ζώνες, όπως η ΑΟΖ και η υφαλοκρηπίδα προκύπτουν από χερσαίες εκτάσεις και όχι το αντίθετο. Δηλαδή η ύπαρξη χερσαίων εκτάσεων εντός των θαλάσσιων ζωνών δεν συνιστά αυτόματα και κυριαρχία για το λόγο αυτό πολλοί ισχυρισμοί της Κίνας είναι αβάσιμοι. Οι ΗΠΑ θεωρούν ότι συμφέρει όλα τα κράτη να επιλύσουν τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τη Σύμβαση και πρέπει να δημιουργήσουν ένα κλίμα συνεργασίας και αμοιβαίου σεβασμού ώστε να είναι εφικτή η ειρηνική επίλυση των διαφορών⁵⁹.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους στη Νότια Σινική Θάλασσα κατέθεσαν στη 1 Ιουνίου 2020 επιστολή στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και ζήτησε να δημοσιοποιηθεί και στα υπόλοιπα κράτη της Γενικής Συνέλευσης. Στην επιστολή οι ΗΠΑ δηλώνουν την ανησυχία τους για τις υπερβολικές διεκδικήσεις της Κίνας στη Νότια Θάλασσα οι οποίες δεν συμβαδίζουν με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Οι διεκδικήσεις της Κίνας και η παρερμηνεία της Σύμβασης ότι διαθέτει κυριαρχικά δικαιώματα στην ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα της εμποδίζουν την ελεύθερη ναυσιπλοΐα των ΗΠΑ και άλλων κρατών στην περιοχή παραβιάζοντας το δίκαιο της θάλασσας. Οι ΗΠΑ τονίζουν στη συνέχεια ότι δεν δέχονται τις διεκδικήσεις της Κίνας. Αυτές είναι πρώτον τα ιστορικά δικαιώματα της Λαϊκής Δημοκρατίας στη Νότια Σινική Θάλασσα, ισχυρισμός που δεν δικαιολογείται ούτε από ιστορικές πηγές ούτε από το διεθνές δίκαιο. Δεύτερον ότι τα νησιά Paracel, Spratly και ο ύφαλος Scarborough

---

⁵⁹ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 14 - 16

βρίσκονται υπό κινεζική κυριαρχία και τρίτον ότι τα νησιά της Κίνας που βρίσκονται στη Νότια Σινική Θάλασσα διαθέτουν θαλάσσιες ζώνες, δηλαδή εσωτερική θάλασσα, αιγιαλίτιδα ζώνη, συνορεύουσα ζώνη, αποκλειστική οικονομική ζώνη και υφαλοκρηπίδα. Ωστόσο, τα νησιά αυτά είναι αμφισβητούμενα και διεκδικούνται και από τα υπόλοιπα κράτη της νοτιοανατολικής Ασίας τον οποίον οι διεκδίκηση σε αυτά έχει ισχυρότερη ιστορική και νομική βάση. Έπειτα, πολλά από τα νησιά στη Νότια Σινική Θάλασσα είναι στην πραγματικότητα βράχοι και πολλοί από αυτούς δεν βρίσκονται πάντα πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Οπότε, σύμφωνα με το τη Σύμβαση διαθέτουν στην καλύτερη περίπτωση αιγιαλίτιδα ζώνη και καμία επιπλέον θαλάσσια ζώνη.

Οι ΗΠΑ καλούν την Κίνα να σεβαστεί την απόφαση του Δικαστηρίου για τη Νότια Σινική Θάλασσα που προέκυψε από τη διεθνή διαιτησία με πρωτοβουλία των Φιλιππίνων το οποίο μεταξύ άλλων έκρινε ότι διεκδικήσεις της Λαϊκής Δημοκρατίας στην περιοχή είναι υπερβολικές και τα ιστορικά δικαιώματα που επικαλείται παραβιάζουν τη Σύμβαση. Τονίζουν για ακόμη μία φορά ότι σύμφωνα με το άρθρο 296 της Σύμβασης η απόφαση του δικαστηρίου είναι δεσμευτική τόσο για την Κίνα όσο και για τις Φιλιππίνες. Παράβαση της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας συνιστά και η μέθοδος με την οποία χαράζει η Κίνα τις γραμμές βάσεις της έξω από τα αμφισβητούμενα νησιά δημιουργώντας υπερβολικά μεγάλη έκταση εσωτερικής θάλασσας που καλύπτει σημαντικό μέρος της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Από το άρθρο 121 παράγραφος 1 της Σύμβασης προκύπτει ότι η Κίνα δεν μπορεί να διεκδικήσει θαλάσσιες ζώνες και ειδικότερα ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα από χερσαίες εκτάσεις που ελέγχει στα νησιά Paracel, Spratly και Scarborough καθώς παρά τα όσα ισχυρίζεται αποτελούν βράχους και όχι νησιά. Τέλος οι ΗΠΑ επισημαίνουν ότι σκοπός της Κίνας είναι αποκτήσει τον έλεγχο σχεδόν ολόκληρης της Νότια Σινικής Θάλασσας και παρερμηνεύοντας τη Σύμβαση θα περιορίσει τις ελευθερίες που δικαιούνται τρίτα κράτη στην περιοχή σύμφωνα με τη Σύμβαση και διεθνές δίκαιο και υπερασπίζεται παρόμοιες καταγγελίες που έχουν γίνει από κράτη της νοτιοανατολικής Ασίας όπως οι Φιλιππίνες, το Βιετνάμ και η Ινδονησία⁶⁰.

Στις 9 Ιουνίου του 2020 η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας καταθέτει επιστολή στα Ηνωμένα Έθνη ως απάντηση στην επιστολή των Ηνωμένων Πολιτειών. Τονίζει ότι οι

---

⁶⁰ Letter dated 1 June 2020 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary-General A/74/874-S/2020/483 <http://undocs.org/en/A/74/874>

διεκδικήσεις της Κίνας όσον αφορά τα νησιά στη Νότια Σινική Θάλασσα και τις θαλάσσιες ζώνες τους βασίζονται σε ιστορικά δικαιώματα της Κίνας και ελέγχονται από τις κινεζικές κυβερνήσεις τις τελευταίες δεκαετίες. Οι εδαφικά κυριαρχικά και οι θαλάσσιες διεκδικήσεις της στην περιοχή συμφωνούν με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και το διεθνές δίκαιο και οι καταγγελίες τρίτων κρατών προς την Κίνα είναι ψευδής και δεν πρόκειται να επηρεάσουν τα δικαιώματά της στη Νότια Σινική Θάλασσα. Κλείνει την επιστολή αναφέροντας ότι τη δεδομένη χρονική περίοδο βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις που διεξάγονται σε φιλικό κλίμα με τα υπόλοιπα κράτη της Νότιας Σινικής Θάλασσας και με την ASEAN ώστε να επιλυθούν τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στην περιοχή. Επιπλέον η Κίνα σέβεται και προασπίζεται το δικαίωμα τρίτων κρατών στην ελεύθερη ναυσιπλοία και στη χρήση του εναέριου χώρου πάνω από τη Σινική Θάλασσα όπως προβλέπεται στη Σύμβαση. Ωστόσο, οι ΗΠΑ δεν είναι κράτος μέρος της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας και δεν δικαιούνται καμία ανάμειξη στα ζητήματα της Νότιας Σινικής Θάλασσας, ούτε είναι αρμοδιότητα τους να αρνούνται στην Κίνα τα κυριαρχικά της δικαιώματα και ζητά από τις ΗΠΑ να μην διεξάγουν στρατιωτικές επιχειρήσεις στην περιοχή, να μην απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια στη νοτιοανατολική Ασία και να σεβαστούν τα κυριαρχικά δικαιώματα όλων των κρατών στη Νότια Σινική Θάλασσα⁶¹.

Από την μία πλευρά λοιπόν οι ΗΠΑ προσπαθούν να καταδικάσουν με τα διπλωματικά μέσα τις διεκδικήσεις της Κίνας υποστηρίζοντας ότι δεν συμφωνούν με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Αυτό αφενός γίνεται για να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους στη Νότια Σινική Θάλασσα και αφετέρου διότι έχουν υπογράψει αμυντική συμφωνία με τις Φιλιππίνες. Σε περίπτωση δηλαδή που η κρίση κλιμακωθεί σε μεγάλο βαθμό μεταξύ Φιλιππίνων και Κίνας και υπάρξει σύρραξη οι ΗΠΑ με βάση την συμφωνία πρέπει να εμπλακούν σε αυτήν⁶². Από την άλλη η Κίνα εξακολουθεί να υποστηρίζει τη θέση της όσον αφορά τα ζητήματα στη Νότια Σινική Θάλασσα και υποστηρίζει ότι έχει ιστορικά και νομικά δικαιώματα στην περιοχή.

---

⁶¹ Letter dated 9 June 2020 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/74/886 <https://undocs.org/en/a/74/886>

⁶² Territorial Disputes in the South China Sea <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea>

Αυτό που στοχεύει είναι να απομακρύνει τα αμερικανικά πλοία από τη θάλασσα διότι εμποδίζουν τις ενέργειές της. Κατηγορεί δε τις ΗΠΑ ότι επιθυμούν να δημιουργήσουν προβλήματα στη Νότια Σινική Θάλασσα και πως η παρουσία πολεμικών αμερικανικών πλοίων σε αυτήν παραβιάζει τη Σύμβαση και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Λαϊκής Δημοκρατίας.

8.1. Το Πρόγραμμα Ελευθερίας της Ναυσιπλοΐας των ΗΠΑ (FONOPS)

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής όπως έχει ανακοινωθεί από το Υπουργείο Άμυνας διεξάγουν το πρόγραμμα ελευθερίας της ναυσιπλοΐας (FONOPS) σε διάφορες θάλασσες με αμφισβητούμενες θαλάσσιες ζώνες και μέσω αυτών καταγράφει τις διεκδικήσεις κρατών που δεν συμφωνούν με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Μία από τις θάλασσες αυτές είναι και η Νότια Σινική Θάλασσα η οποία είναι ίσως αυτή με τις περισσότερες διενέξεις. Υπάρχουν διαφωνία σχετικά με τη νομιμότητα του προγράμματος και συγκεκριμένα στην Νότια Σινική Θάλασσα καθώς βρίσκει αντίθετη την Κίνα. Η διαφωνία αυτή έχει να κάνει κυρίως με το αν οι ΗΠΑ έχουν το δικαίωμα να εφαρμόζουν το πρόγραμμα και να εισέρχονται εντός των 12 ναυτικών μιλίων χερσαίων εκτάσεων ή νησιών που ελέγχει η Κίνα στη Νότια Σινική Θάλασσα. Η επίσημη θέση των ΗΠΑ στο συγκεκριμένο ζήτημα είναι ότι αφού τα νησιά και οι θαλάσσιες ζώνες τους είναι αμφισβητούμενες και στην πραγματικότητα δεν ανήκουν στην κυριαρχία της Κίνας και οι ΗΠΑ με την σειρά τους δεν αναγνωρίζουν την κυριαρχία της Κίνας στα νησιά αυτά μπορούν να διενεργούν το πρόγραμμα εντός των 12 ναυτικών μιλίων. Επίσης, πολλά από τα νησιά που αναφέρει η Κίνα δεν έχουν θαλάσσιες ζώνες διότι είτε είναι βράχοι είτε είναι χερσαίες εκτάσεις που ανάλογα με την παλίρροια βρίσκονται κάτω ή πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας. Αυτό δεν μπορεί να διευκρινιστεί σε πολλές περιπτώσεις γιατί η Κίνα έχει τροποποιήσει την μορφολογία πολλών τέτοιων εκτάσεων. Επιπλέον οι ΗΠΑ υποστηρίζουν ότι ακόμα και αν δεχτούν τη θέση της Κίνας και την κυριαρχία της στα νησιά αυτά, τα κράτη σύμφωνα με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας διατηρούν το δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης και μπορεί να εισέρχονται στην χωρική θάλασσα παράκτιων κρατών⁶³.

---

⁶³ U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress
<https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf> σελίδα 104 - 107

Οι ΗΠΑ βάσει του προγράμματος στη Νότια Σινική Θάλασσα έχουν καταλήξει στα παρακάτω συμπεράσματα. Πρώτον, η Κίνα διεκδικεί υπερβολικές γραμμές βάσης στα νησιά Paracel, δικαιοδοσία και κυριαρχικά δικαιώματα στον εναέριο χώρο της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης της, την αίτηση χορήγησης άδειας από τη Λαϊκή Δημοκρατία για την άσκηση του δικαιώματος της αβλαβούς διέλευσης στην θεωρητική χωρική της θάλασσα στα νησιά Paracel και πράξεις και διεκδικήσεις θεωρητικής χωρικής θάλασσας και θαλάσσιων ζωνών σε χερσαίες εκτάσεις στα νησιά Spratly που δεν δικαιούνται σύμφωνα με τη Σύμβαση θαλάσσιες ζώνες. Δεύτερον, η Μαλαισία πρέπει να συναινέσει για να διεξάγει εντός της ΑΟΖ της τρίτο κράτος στρατιωτικές ασκήσεις. Τρίτον, η Ταϊβάν απαιτεί την άδειά της για να εισέρθουν πολεμικά ή κρατικά πλοία στην θεωρητική χωρική της θάλασσα. Τέλος, το Βιετνάμ έχει εφαρμόσει υπερβολικές γραμμές βάσης με τη μέθοδο των ευθειών γραμμών στη Νότια Σινική Θάλασσα και απαιτούν ειδοποίηση προτού εισέρθουν ξένα πολεμικά πλοία στη θεωρητική χωρική της θάλασσα στα νησιά Paracel⁶⁴.

Η ένταση μεταξύ των ΗΠΑ και της Κίνας στη Νότια Σινική Θάλασσα κλιμακώθηκε από την κυβέρνηση Τραμπ κατά τη διάρκεια της οποίας αυξήθηκαν σημαντικά οι επιχειρήσεις του προγράμματος. Μάλιστα η κυβέρνηση Τραμπ κατήγγειλε την Κίνας πως χρησιμοποιεί την πανδημία του COVID – 19 για να εντείνει τις παράνομες ενέργειες στη Νότια Σινική Θάλασσα καθώς το ενδιαφέρον του διεθνούς κόσμου είναι στραμμένο στην πανδημία. Με τη σειρά της η κυβέρνηση Μπάιντεν που έχει μόλις δύο μήνες που ορκίστηκε έχει αυξήσει τη στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ στα αμφισβητούμενα νερά της Νότιας Σινικής Θάλασσας καθώς και στα νησιά που διεκδικούνται από την Κίνα και τις θαλάσσιες ζώνες αυτών. Αμερικανικό πολεμικό πλοίο έπλευσε εντός των 12 ναυτικών μιλίων της περιοχής των νήσων Spratly που διεκδικούνται και ελέγχονται από την Κίνα και ανώτερος αξιωματικό των ΗΠΑ δήλωσε ότι το πρόγραμμα ελευθερίας της ναυσιπλοΐας είναι σύμφωνο με τη Σύμβαση και πως η Λαϊκή Δημοκρατία επιβάλλει παράνομους περιορισμούς στο δικαίωμα της αβλαβούς διέλευσης τρίτων κρατών στη Νότια Σινική Θάλασσα. Τα νησιά αυτά διεκδικούνται και από το Βιετνάμ, την Ταϊβάν και τις Φιλιππίνες και οι επιχειρήσεις

---

⁶⁴ Department of Defense Report to Congress Annual Freedom of Navigation Report Fiscal Year 2017 Pursuant to Section 1275 of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2017
<https://policy.defense.gov/Portals/11/FY17%20DOD%20FON%20Report.pdf?ver=2018-01-19-163418-053>

των ΗΠΑ έδειξαν ότι η Κίνα έχει μετατρέψει βράχους στα Spratly σε τεχνητά νησιά και στρατιωτικές βάσεις για να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στην περιοχή. Παρόμοια επιχείρηση διεξήγαγε το τελευταίο χρονικό διάστημα αμερικανικό πολεμικό πλοίο και εντός των 12 ναυτικών μιλίων των νήσων Paracel. Η αμερικανική κυβέρνηση επισημαίνει την ύπαρξη πολλών ζητημάτων δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα που προκαλούνται από την Κίνα μεταξύ των οποίων είναι η απειλή της ελεύθερης ναυσιπλοΐας και της χρήσης του εναέριου χώρου των θαλασσών, δημιουργεί προβλήματα στο ελεύθερο εμπόριο και απειλή τα οικονομικά συμφέροντα και της οικονομικές ευκαιρίες των κρατών της νοτιανατολικής Ασίας. Ο ίδιος ο πρόεδρος Μπάιντεν δήλωσε ότι η Κίνα είναι ο μεγαλύτερος ανταγωνιστής των ΗΠΑ στη Νότια Σινική Θάλασσα και κυβερνητικές αναφέρουν ότι η Λαϊκή Δημοκρατία πρέπει να σεβαστεί το διεθνές δίκαιο και τα κράτη της περιοχής και ειδικά τις Φιλιππίνες με τις οποίες διατηρούν αμυντική συμφωνία γεγονός που υποχρεώνει τις ΗΠΑ να υπερασπιστούν τους συμμάχους της στην περιοχή. Η Κίνα σαφώς και καταδίκασε τις δύο επιχειρήσεις των ΗΠΑ και πιο συγκεκριμένα ανέφερε ότι τα αμερικανικά πολεμικά πλοία παραβίασαν την κινεζική κυριαρχία και ασφάλεια, τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών διότι οι ενέργειες των ΗΠΑ απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια της ευρύτερης περιοχής της Νότιας Σινικής Θάλασσας⁶⁵.

---

⁶⁵ US steps up challenges to Chinese-claimed islands in South China Sea February 17, 2021
<https://edition.cnn.com/2021/02/17/asia/us-navy-south-china-sea-freedom-of-navigation-intl-hnk/index.html>

9.1 Συμπεράσματα

Τα ζητήματα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα είναι πολλά πρωταγωνιστής σχεδόν σε όλα είναι η Λαϊκή Δημοκρατία. Με τον χάρτη των 9 διακεκομμένων γραμμών διεκδικεί όλα τα νησιά της Νότιας Σινικής Θάλασσας και σχεδόν το 90% των νερών, βυθού και του υπεδάφους της. Οι διεκδικήσεις αυτές δεν συμφωνούν με τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας και οι ενέργειες που της συνοδεύουν συνιστούν κατάφορη παραβίαση του διεθνούς δικαίου και της κυριαρχίας των κρατών της νοτιανατολικής Ασίας καθώς πραγματοποιεί παράνομες δραστηριότητες σε αμφισβητούμενα νησιά και εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης και της υφαλοκρηπίδας του Βιετνάμ, των Φιλιππίνων, της Μαλαισίας, του Μπρουνέι, της Ταϊβάν και της Ινδονησίας. Στις ενέργειες αυτές περιλαμβάνονται η εγκατάσταση πολλού μεγάλου αριθμού τεχνητών νησιών στα νησιά Spratly, Paracel και στον ύφαλο Scarborough καταστρέφοντας το θαλάσσιο περιβάλλον. Επίσης στρατιωτικοποιεί τα νησιά αυτά για να αποκτήσει τον έλεγχο των παραπάνω νήσων με παράνομα μέσα καθώς το διεθνές δίκαιο και η Σύμβαση δεν υποστηρίζουν τις διεκδικήσεις της. Αντιθέτως έχει καταδικαστεί επανειλημμένως από τη διεθνή κοινότητα και από το Δικαστήριο της Νότιας Σινικής Θάλασσας. Παρερμηνεία των άρθρων της Σύμβασης από την Κίνα αποτελεί και ο ισχυρισμός ότι τα νησιά που διαθέτει στα συμπλέγματα που αναφέρθηκαν διαθέτουν θαλάσσιες ζώνες με σκοπό τον έλεγχο της Νότιας Θάλασσας. Ο ισχυρισμός αυτός είναι αβάσιμος καθώς τα νησιά αυτά είναι αμφισβητούμενα και δεν της ανήκουν και διότι τα περισσότερα δεν είναι νησιά αλλά βράχοι που η Σύμβαση προβλέπει ότι δεν δικαιούνται συνορεύουσα ζώνη, ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα. Και τα υπόλοιπα κράτη της Νότιας Σινικής Θάλασσας έχουν ορισμένες διεκδικήσεις που δεν συμφωνούν με τη Σύμβαση, όχι όμως στο βαθμό της Κίνας. Επιπλέον δεν κάνουν απειλή ή χρήση βίας για την εδραίωση των διεκδικήσεών τους. Έτσι λοιπόν ακολουθούν τη διπλωματική οδό μέσω του ΟΗΕ των περιφερειακών οργανισμών για να αντιμετωπίσουν την Κίνα. Στο ζήτημα δικαίου θαλάσσης στη Νότια Σινική Θάλασσα μεταξύ Κίνας και ΗΠΑ που αφορά την παρερμηνεία της Κίνας για τα δικαιώματα που επικαλείται στην ΑΟΖ της σύμφωνα με τη Σύμβαση, παρατηρούμε μία κλιμάκωση τα τελευταία χρόνια λόγω της ανοικτής αντιπαράθεσης των δύο κρατών και της πιο επιθετικής πολιτικής των αμερικανικών κυβερνήσεων. Το ζήτημα αυτό έχει κυρίως να κάνει με τη άποψη της Κίνας ότι μπορεί να ρυθμίζει τη στρατιωτική δραστηριότητα και παρουσία τρίτων κρατών στην

ΑΟΖ της. Η άποψη αυτή δεν στηρίζεται στη Σύμβαση απολύτως και η Κίνας προσπαθεί να περιορίσει το δικαίωμα αβλαβούς διέλευσης στη Νότια Σινική Θάλασσα κυρίως των ΗΠΑ για να την απομακρύνει, να πλήξει τα συμφέροντά της και να μπορεί με μεγαλύτερη ευκολία να ελέγχει την περιοχή. Η πολιτική της Κίνας στοχεύει στην σταδιακή μετατροπή του status quo και στην απόκτηση του de facto ελέγχου των νήσων και των θαλάσσιων ζωνών της Νότιας Σινικής Θάλασσας καθώς γνωρίζει ότι η Σύμβαση δεν είναι με το μέρος της. Τέλος, η επίλυση των ζητημάτων στη Νότια Σινική Θάλασσα δεν θα είναι εύκολη υπόθεση. Διατηρείται σε κρίσιμο κλίμα ήδη αρκετές δεκαετίες και ενώ το δίκαιο δεν είναι με το μέρος της Κίνας και έχει καταδικαστεί σε διεθνές επίπεδο, η πολιτική της και οι διεκδικήσεις δεν έχουν αλλάξει. Ο λόγος είναι ότι πλέον είναι περισσότερο ζήτημα πολιτικών, οικονομικών και στρατηγικών συμφερόντων μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας παρά ζητημάτων δικαίου θαλάσσης μεταξύ της Κίνας και των κρατών της Νότιας Σινικής Θάλασσας.

Ελληνική Βιβλιογραφία

1. Το Δίκαιο της Θάλασσας (Δ. Μυλωνόπουλος) 2012
2. ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΡΑΤΕΡΟΣ, ΣΤΡΑΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ) 2013

Ξένη Βιβλιογραφία

1. Σύμβαση Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας – UNCLOS (Montego Bay, 1982)
https://www.un.org/depts/los/convention_agreements/texts/unclos/unclos_e.pdf
2. U.S.-China Strategic Competition in South and East China Seas: Background and Issues for Congress <https://fas.org/sgp/crs/row/R42784.pdf>
3. What Does the Nine-Dash Line Actually Mean?
<https://thediplomat.com/2016/06/what-does-the-nine-dash-line-actually-mean/>
4. Territorial Disputes in the South China Sea <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/territorial-disputes-south-china-sea>
5. <https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/STATEFILES/CHN.htm>
6. [M.Z.N. 7. 1996. LOS of 5 July 1996](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn7.pdf): Deposit of lists of geographical coordinates as contained in the Declaration on the Baselines of the Territorial Sea of the People's Republic of China of 15 May 1996
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn7.pdf
7. [M.Z.N. 51. 2004. LOS of 17 September 2004](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn51.pdf): Deposit of the list of geographical coordinates of points (geodetic system ITRF-96), as specified in the Agreement between the People's Republic of China and the Socialist Republic of Viet Nam on the Delimitation of the Territorial Sea, the Exclusive Economic Zone and Continental Shelf in Beibu Bay of 25 December 2000
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn51.pdf
8. [M.Z.N. 89. 2012. LOS of 21 September 2012](https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn89ef.pdf): Deposit of a chart and of a list of geographical coordinates as contained in the Statement of the Government of the People's Republic of China on the Baselines of the Territorial Sea of Diaoyu Dao and its Affiliated Islands
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn89ef.pdf
9. Preliminary information indicative of the outer limits of the continental shelf beyond 200 nautical miles in accordance with SPLOS/183
https://www.un.org/depts/los/clcs_new/commission_preliminary.htm

10. Law on the Territorial Sea and the Contiguous Zone of 25 February 1992
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1992_Law.pdf
11. Declaration of the Government of the People's Republic of China on the baselines of the territorial sea, 15 May 1996
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/CHN_1996_Declaration.pdf
12. Exclusive Economic Zone and Continental Shelf Act of 26 June 1998 and Order by the Chairman of the People's Republic of China No. 6
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/chn_1998_eez_act.pdf
13. Agreement between the People's Republic of China and the Socialist Republic of Viet Nam on the delimitation of the territorial seas, the exclusive economic zones and continental shelves in Beibu Bay/Bac Bo Gulf (List of Geographical Coordinates of Points), 25 December 2000 (entry into force: 30 June 2004; registration #: 41860; registration date: 12 October 2005; [link to UNTS](#)) (see also *Law of the Sea Bulletin* No. 56, p. 137)
14. M.Z.N. 52. 2004. LOS of 9 December 2004: Deposit of the list of geographical coordinates of points, using the geodetic system ITRF-96, which are specified in the Agreement between the Socialist Republic of Viet Nam and the People's Republic of China on the Delimitation of the Territorial Sea, the Exclusive Economic Zone and Continental Shelf in the Gulf of Tonkin, which was signed by the two countries on 25 December 2000, and took official effect on 30 June 2004.
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn52.pdf
15. Joint submission by Malaysia and Viet Nam to the Commission on the Limits of the Continental Shelf made on 6 May 2009 - in the southern part of the South China Sea
https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_mysvnm_33_2009.htm
16. Submission to the Commission on the Limits of the Continental Shelf made on 7 May 2009 - in North Area (VNM-N)
https://www.un.org/depts/los/clcs_new/submissions_files/submission_vnm_37_2009.htm
17. Statement on the Territorial Sea, the Contiguous Zone, the Exclusive Economic Zone and the Continental Shelf of 12 May 1977
https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1977_Statement.pdf
18. Statement of 12 November 1982 by the Government of the Socialist Republic of Viet Nam on the Territorial Sea Baseline of Viet Nam

https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/VNM_1982_Statement.pdf

19. Letter dated 7 May 2014 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/68/870

<http://undocs.org/A/68/870>

20. Letter dated 22 May 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/68/887

<http://undocs.org/A/68/887>

21. Letter dated 28 May 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/68/897

<http://undocs.org/A/68/897>

22. Letter dated 6 June 2014 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/68/906

<http://undocs.org/A/68/906>

23. Letter dated 9 June 2014 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/68/907

<http://undocs.org/A/68/907>

24. Letter dated 19 February 2016 From The Permanent Representative of Viet Nam To The United Nations addressed to the Secretary-General A/70/748

<http://undocs.org/A/70/748>

25. Letter dated 3 March 2016 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/70/774

<http://undocs.org/A/70/774>

26. Letter dated 29 September 2017 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/72/389

<http://undocs.org/A/72/389>

27. Letter dated 25 October 2017 from the Chargé d'affaires a.i. of the Permanent Mission of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/72/552

<http://undocs.org/A/72/552>

28. Letter dated 18 March 2016 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/70/795

<http://undocs.org/A/70/795>

29. Letter dated 26 December 2017 from the Permanent Representative of Viet Nam to the United Nations addressed to the Secretary-General A/72/692

<http://undocs.org/A/72/692>

30. Letter dated 2 April 2018 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/72/818

<http://undocs.org/en/A/72/818>

31. M.Z.N. 69. 2009. LOS of 21 April 2009: Deposit of the list of geographical coordinates of points as contained in Republic Act No. 9522: An Act to Amend Certain Provisions of Republic Act No. 3046, as Amended by Republic Act No. 5446, to Define the Archipelagic Baselines of the Philippines, and for Other Purposes https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn69.pdf
32. M.Z.N.88.2012.LOS of 17 July 2012: Deposit by the Philippines pursuant to article 76, paragraph 9, of the Convention, of a chart and relevant information, including geodetic data, permanently describing the outer limits of its continental shelf https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/mzn_s/mzn88ef.pdf
33. Republic Act No. 3046 of 17 June 1961. An Act to Define the Baselines of the Territorial Sea of the Philippines https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1961_Act.pdf
34. Republic Act No. 5446 of 18 September 1968. An Act to Amend Section One of the Republic Act Numbered Thirty Hundred and Forty-Six, Entitled "An Act to Define the Baselines of the Territorial Sea of the Philippines" https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1968_Act.pdf
35. Presidential Decree No. 1599 of 11 June 1978 establishing an Exclusive Economic Zone and for other purposes https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/PHL_1978_Decree.pdf
36. Letter dated 19 September 2014 from the Permanent Representative of the Philippines to the United Nations addressed to the Secretary-General A/69/401 <https://undocs.org/A/69/401>
37. Letter dated 7 October 2014 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/69/429 <https://undocs.org/A/69/429>
38. PCA Press Release: The South China Sea Arbitration (The Republic of the Philippines v. The People's Republic of China) <https://docs.pca-cpa.org/2016/07/PH-CN-20160712-Press-Release-No-11-English.pdf>
39. A CNA Occasional Paper Malaysia and Brunei: An Analysis of their Claims in the South China SeaJ. Ashley Roach https://www.cna.org/cna_files/pdf/iop-2014-u-008434.pdf
40. Territorial Disputes in the South China Sea Taiwan in the South China Sea Disputes: Policies and Prospects σελίδα 128 – 146

41. <https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/STATEFILES/MYS.htm>

42. <https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/STATEFILES/BRN.htm>

43. Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Indonesia on the delimitation of the continental shelves between the two countries, 27 October 1969

<https://www.un.org/Depts/los/LEGISLATIONANDTREATIES/PDFFILES/TREATIES/MYS-IDN1969CS.PDF>

44. Agreement between the Government of the Republic of Indonesia and the Government of the Republic of the Philippines concerning the delimitation of the exclusive economic zone boundary, 23 May 2014

https://treaties.un.org/Pages/showDetails.aspx?objid=0800000280562a05&clang=_en

45. Agreement between the Government of the Socialist Republic of Vietnam and the Government of the Republic of Indonesia concerning the delimitation of the continental shelf boundary, 26 June 2003

46. ASEAN, China and the Code of Conduct in the South China Sea Carlyle Thayer
σελίδα 75 – 84

47. DECLARATION ON THE CONDUCT OF PARTIES IN THE SOUTH CHINA SEA https://asean.org/?static_post=declaration-on-the-conduct-of-parties-in-the-south-china-sea-2

48. US steps up challenges to Chinese-claimed islands in South China Sea February 17, 2021 <https://edition.cnn.com/2021/02/17/asia/us-navy-south-china-sea-freedom-of-navigation-intl-hnk/index.html>

49. Letter dated 1 June 2020 from the Permanent Representative of the United States of America to the United Nations addressed to the Secretary-General A/74/874-S/2020/483 <http://undocs.org/en/A/74/874>

50. Letter dated 9 June 2020 from the Permanent Representative of China to the United Nations addressed to the Secretary-General A/74/886
<https://undocs.org/en/a/74/886>

51. Department of Defense Report to Congress Annual Freedom of Navigation Report Fiscal Year 2017 Pursuant to Section 1275 of the National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2017

<https://policy.defense.gov/Portals/11/FY17%20DOD%20FON%20Report.pdf?ver=2018-01-19-163418-053>

52. Territorial claims in the Spratly and Paracel Islands. GlobalSecurity.org. Retrieved from <http://www.globalsecurity.org/military/world/war/spratly-claims.htm>. Accessed April 30,2010.

53. 20 July 2020 - STATEMENT ON THE SOUTH CHINA SEA
<http://www.mfa.gov.bn/Lists/Press%20Room/news.aspx?id=841&source=http://www.mfa.gov.bn/site/home.aspx>

54. 2Spratly Islands Dispute. (May 1997) American University:Trade and Environment Database. Retrieved from
<http://www1.american.edu/projects/mandala/TED/SPRATLY.HTM>. Accessed April 30,2010

55. [An Analysis of the South China Sea Dispute: Focusing on the Assessment of the Impact of Possible Solutions on the Economies of the Region.](https://academicworks.cuny.edu/cc_etds_theses/344/)
https://academicworks.cuny.edu/cc_etds_theses/344/

56. [Respect for the Rule of Law in South China Sea, Enhanced Cooperation in Maritime Security, at ASEAN-New Zealand Dialogue](https://dfa.gov.ph/search?searchword=south%20china%20sea&searchphrase=all)
<https://dfa.gov.ph/search?searchword=south%20china%20sea&searchphrase=all>

57. Philippine armed forces become first foreign military to get gear via Japanese ODA <https://www.japantimes.co.jp/news/2021/05/04/national/japan-philippine-military-oda/>

58. Japan plans first joint military drill with US, France as Manila issues more protests against Beijing in South China Sea <https://www.scmp.com/news/asia/east-asia/article/3130828/japan-plans-first-joint-military-drill-us-france-manila-issues>

59. Position Paper of the Government of the People's Republic of China on the Matter of Jurisdiction in the South China Sea Arbitration Initiated by the Republic of the Philippines 2014/12/07
https://www.fmprc.gov.cn/nanhai/eng/snhwtlcwj_1/t1368895.htm